

[Predstavitev](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

Drobtinice

30.11.2010

Razstava ilustracij CIRILA HORJAKA

v knjigi

Andrej Rozman Roza: Passion de Pressheren (zgodovinska akupressura),

galerija KUD France Preseren
otvoritev, 30.11.2010 ob 21. uri

Passion de Pressheren je dramski spev v dobro znanem in unikatnem slogu Andreja Rozmana Roze.
Zgodba je osredotočena na posamezna obdobja iz življenja Franceta Preserja: podaljsane pocitnice v Ljubljani leta 1826; copova in nato se Presernova zaposlitev v provincialni Ljubljani (1828/29) ter preobrat v Presernovi poeziji iz zabavnega v tragicno; predzna samozavest sonetnega venca in tragicne posledice; copova smrt in Presernova nemška pesnitev v njegov spomin (po Zupancievem mnenju Presernova najboljša pesem sploh); spodrezani upi v Krstu pri Savici; Presernove osebne nesreče, ki so sledile Krstu; zacetek izhajanja Kmeckih in rokodelskih novic in pesniško zmagoščevje Jovana Vesela Koseskega; izdaja slovenskih pesmi v knjigi ter selitev v Kranj; marcna revolucija in zacetek ideje o Sloveniji, ki sovpade s koncem Presernovega življenja.

Knjiga je spoj dveh avtorskih stvaritev, poleg teksta Andreja Rozmana - Roze vsebuje ilustracije Cirila Horjaka. Delo prehaja iz klasicne forme dramskega speva v obliko ilustriranega speva, v formo strip-a in nazaj.

Knjiga je izsla v nakladi 8000 izvodov v okviru projekta Knjige za vsakogar in je del programa Ljubljana - svetovna prestolnica knjige 2010.

Izd knjige sta podprli Mestna občina Ljubljana in Javna agencija za knjigo Republike Slovenije.

Galerija je odprta vsak dan med 11. in 24. uro, ter v nedeljo med 15. in 24. uro.

KUD France Preseren
Karunova 14, SI-1000 Ljubljana, Slovenija
tel: +386 1 283 22 99, fax: +386 1 283 11 28
<http://www.kud-fp.si>

29.11.2010

Morda strip o samostojnosti Slovenije

Obletnica samostojnosti: Kučan potrdil članstvo v častnem odboru, Janša še ne

Janša in Bajuk še nista dala soglasja k članstvu v častnem odboru
28. november 2010 ob 17:18,
zadnji poseg: 28. november 2010 ob 17:24
Ljubljana - MMC RTV SLO

Vlada ob 20. obletnici samostojnosti Slovenije pripravlja številne dejavnosti, s katerimi želi v zaznamovanje zgodovinskih dogodkov vključiti najširši možni krog državljanek in državljanov.

Ministrstvo za kulturo in urad vlade za komuniciranje sta oblikovala predlog vladnih dejavnosti ob 20. obletnici samostojnosti

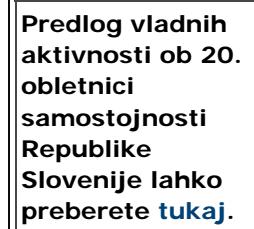
Republike Slovenije z naslovom od "Od plebiscita do Ustave".

Osnovno sporočilo - vključitev kar najširše javnosti

Dokument zajema okvirne predloge za enoletni lok dejavnosti od počastitve 20. obletnice dneva plebiscita o samostojnosti 23. decembra letos do 20. obletnice sprejetja Ustave Republike Slovenije 23. decembra 2011. Kot je zapisano v osnutku, je osnovno sporočilo dejavnosti vključev kar najširše javnosti v raznamovanje zgodovinskih dogodkov, ki so priveli do samostojne države, in poudarek na uspehih preteklih dvajsetih let.

Občine, ministrstva, javne ustanove, veteranske organizacije, društva in civilno družbo naj bi država pozvala k čim širši organizaciji praznovanja na lokalni ravni. Osrednje vsebinsko sporočilo bo vsebovalo pomen samostojnosti in tudi pot, ki smo jo državljanke in državljan skupaj prehodili v 20 letih.

Izpostavljeni bodo dosežki, "na katere smo lahko zelo ponosni" (članstvo v EU-ju in Natu, prevzem evra, predsedovanje Svetu EU-ja, članstvo v OECD-ju itd.), s "čimer smo kot država in družba dosegli 'zrelo samozavest', s katero lahko premagujemo tudi krizne situacije".

V častnem odboru Kučan, Bučar, Peterle ...

Vlada bo imenovala tudi častni odbor, katerega člani bodo poleg predstavnikov državnega vodstva tudi nekdanji predsednik države **Milan Kučan** in predsednik slovenske skupščine v času osamosvojitve **France Bučar** ter nekdanji predsedniki vlade **Lojze Peterle**, **Andrej Bajuk**, **Anton Rop** in **Janez Janša**. Soglasja k imenovanju so do zdaj podali vsi predlagani člani častnega odbora, razen Janše in Bajuka. Ker pa tudi njunega negativnega odgovora niso prejeli, ju bo vlada v častni odbor imenovala, če bosta dala soglasja do 15. decembra.

Za celostno grafično podobo se bo ustrezno priredil tudi vizualni simbol Triglava, ki ga bodo opremili z letnico "20". Ta znak naj bi postal najbolj prepoznaven znak vseh dejavnosti v jubilejnem letu. Vzpostavljeno bo tudi tematsko spletno mesto, ki bo stičišče faktografskih podatkov o osamosvojitvenih dogodkih, zgodovine samostojne Slovenije, delovanja države na mednarodnem področju, bogatega slikovnega materiala in koledarja posameznih dogodkov. Stran bo oblikovana tako, da bo zanimiva za najširšo javnost, poseben poudarek pa bo namenjen družbenim omrežjem, kot so Facebook, Twitter in You Tube.

Načrtovan "remake" oglasa "Slovenija, moja dežela"

S Pošto Slovenije naj bi že potekali pogovori o izdaji znamke in poštnega žiga, Banka Slovenije bo predvidoma izdala priložnostni kovanec, Koordinacijski odbor za državne proslave s Službo za državne proslave pa priložnostno značko in **morda strip** z nekoliko zabavnejšim pregledom dogajanja v Sloveniji v zadnjih 20 letih. Ob obletnici bi obnovili in posodobili (t. i. remake) kulni oglas "Slovenija, moja dežela", ki bi ga predvajali v Sloveniji in po možnosti tudi v tujini.

Šole, veteranske organizacije in občine bodo pozvali k organizirani simbolični posaditvi lip, "kar je hkrati v sozvočju z bojem za trajnostno urejanje okolja". Vsem zainteresiranim se bo na več krajih po Sloveniji ponudilo določeno število sadil lip brezplačno.

Poleg že omenjenih slovesnosti ob dnevu plebiscita in sprejetju ustave se bodo ključni dogodki odvijali še ob začetku usposabljanja prvih slovenskih vojakov in spominu na prvo slovensko žrtv osamosvojitve 15. maja, na dan državnosti 24. junija in ob odhodu zadnjega vojaka JLA iz pristanišča v Kopru 26. oktobra. Dan državnosti bo sicer osrednja točka enoletnega loka proslavljanja. Temu primerno bo zasnovana osrednja državna proslava, v katero bodo skušali vključiti 20-letnike, rojene 25. junija 1991.

In koliko nas bo vse skupaj stalo?

Za ustrezno proslavitev 20. obletnice samostojnosti bodo poleg že načrtovanih potrebna dodatna finančna sredstva. V predlogu je zapisano, da "konzervativna ocena" potrebnih sredstev za dejavnosti, ob predpostavki, da se bodo posamezna ministrstva in službe dejavno vključili v praznovanje tudi s svojimi resursi, znaša 500 tisoč evrov.

Aleksander Kolednik

Vir: <http://www.rtvslo.si/slovenija/obletnica-samostojnosti-kucan-potrdil-clanstvo-v-castnem-odboru-jansa-se-ne/245008>

29.11.2010

Hitlerjevi kuharski nasveti

Berlin/Ljubljana, 23.11.2010, 19:42 | T.C.

Kri na rokah, a v ustih prefinjen okus. Strah in trepet celega sveta, a hkrati so sami trepetali v kuhinji, da jim ja ne bi šlo kaj narobe. Stare recepte velikih diktatorjev gredo za med. In so najverjetneje ena izmed redkih dobrih stvari, ki so jih pustili za sabo.

V berlinski četrti Marzahn je upokojena kuharica **Herta Vögele** odprla restavracijo, ki ponuja hrano po ohranjenih in s težavo pridobljenih receptih največjih diktatorjev vseh časov, ki obenem ponuja zanimiv vpogled v življenja teh sicer velikih mož, ki so počeli huda grozodejstva.

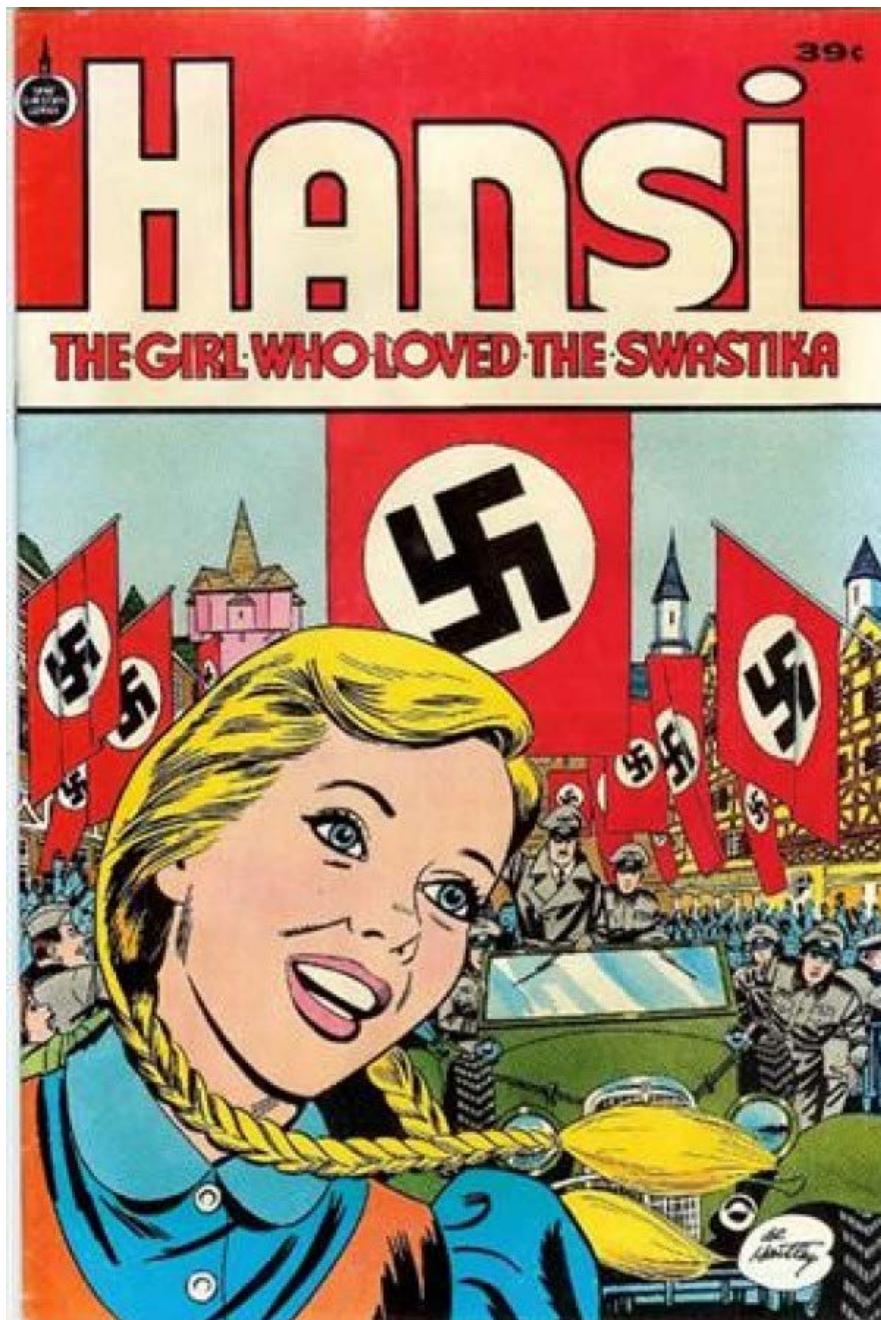
Privoščite si lahko recimo **Hitlerjev** zajtrk, ki ga sestavljačo čaj in kruh, namazan z marmelado, to je imel najraje. Zapiski so ohranili tudi njegovo ljubezen do pečene postrvi in krompirja v oblicah, prelitega z maslom, zelo rad pa je tudi pekel piškote in se tako sproščal v domači kuhinji, pravili so, da je **Adolfu** peka šla odlično od rok.

Tudi sovjetski diktator **Josif Visarijonovič Stalin** je cenil domačo kuhinjo, kjer ni smela manjkati divjačina, še posebej, če jo je sam uplenil. In romunski diktator **Nikolaj Ceausescu**, ki pa se je specializiral za zelenjavno in juhe, s katerimi vam postreže podjetna Herta.

Medtem ko čakate, lahko prebirate jedilnik, na katerem so natisnjena tudi osnovna dejstva o diktatorjih in njihovem krvavem življenju, saj Herta pravi, da nikakor ne želi spodbujati čaščenja diktatorjev.

Dejstvo ostaja, da stvari, povezane s temno preteklostjo nacizma, med specializiranimi zbiralci gredo za med, saj predmeti in nacistična ikonografija dosegajo enormno visoke cene.

Strip z naslovom Dekle, ki je ljubilo svastiko je le eden izmed visoko iskanih in zaželenih predmetov, poglejte si resnično zgodbbo v stripu med vsemi tistimi, ki stanejo na tisoče evrov, predvsem zaradi svoje bizarnosti in nenavadnosti!

Hansi, dekle, ki je ljubilo svastiko

Vir: <http://24ur.com/ekskluziv/zanimivosti/hitlerjevi-kuharski-nasveti.html>

25.11.2010

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

25.11.2010

Intervju: Iztok Sitar, strip majstor

Zagor-te-nej me naučio srpskohrvatski

Razgovarao: Saša Paprić

Photo: blogspot.com

Otkad sam ja počeo crtati stripove, znači od '84, kada sam objavio prvi strip u literarnoj(!) reviji, strip je bio tretiran kao umetnost i ama baš nikad nisam imao nikakvih privigovora oko toga. Već u devedesetim godinama strip je ušao u osnovne škole kao obavezno štivo, a do sada je objavljeni nekih pedeset diplomskih radova o stripu. Istina je da slovenačke dnevne novine ne objavljaju baš puno stripova (a obavezno svakodnevne političke karikature), a sa druge strane pišu o stripu puno više nego o dešavanjima u nekim drugim oblastima kulture

Iztok Sitar, strip crtač, karikaturist i ilustrator iz Slovenije, ljubazno je pristao na razgovor o devetoj umjetnosti. Autor je niza samostalnih strip izdanja, jedinstvene monografije **Zgodovina slovenskega stripa 1927-2007** (što će reći povijest slovenskog stripa), njegov recentni strip album **Zgodba o bogu** je pravi

* Za početak, općenito – što Vas je privuklo stripu? Koje se stvari općenito trebaju poklopiti da čovjek odluči početi crtati stripove?

Još kao dete sam voleo gledati (u početku samo gledati, naravno, pošto još nisam znao srpskohrvatski) one šarene sveske pune lepih crteža, koje je skupljao (i koje mi je kasnije poklonio) moj stariji bratanac. Najomiljeniji strip mi je bio **Zagor**, što zbog atraktivnih priča, što zbog čistog crteža punog akcije i malo teksta, a najviše sam mrzeo **Teksa** pošto su protagonisti celo vreme samo jahali i nešto prčali a ništa se nije događalo. Tako sam polako i naučio srpskohrvatski, a **Zagor** je bio moj najbolji učitelj. Kad sam imao nekih deset godina, na slovenačkom je počeo izlaziti **Politikin Zagabnik** i to mi je ujedno i najlepše sećanje na stripovsko detinjstvo. Tada sam se prvi put sreo sa **Disneyjevim** junacima, **Hogarom, Fantomom, Čeličnim gusarom** i drugima i svake nedelje sam jedva čekao petak, što zbog završetka škole (koju nisam baš voleo), što zbog Zagabnika. Pošto sam celo vreme i sam nešto škrabao, a k tome sam imao i bujnu maštu (puno sam čitao i knjige) i jako sam voleo drugovima da pričam raznorazne priče, bilo je sasvim logično da i sam počem crtati stripove.

* Strip je ponekad podcijenjena forma. Jeste li se ikad suočili s takvim mišljenjima, te kako ste reagirali na ista, na općoj razini, ali i individualnoj razini kada su npr. Vaši uradci bili predmet, ako su bili, takvih podcijenjavačkih reakcija?

* Pored stripa, koju drugu granu umjetnosti preferirate, te jeste li se okušali u kojoj?

Pored stripova crtam još i političke karikature te ilustrujem dečje knjige i udžbenike, a što se tiče drugih grana umjetnosti što su najbliže stripu, slikarstvo ili animacija, u njima se nikad nisam okušao. Jedino što se bavim još stripovskom teorijom, te napišem ponekad pokoju stripovsku recenziju ili pokoju istoriju slovenačkog stripa.

* Obzirom kako često obradujete zanimljivu tematiku spolnosti, a danas stripovi, poglavito američki, izlaze kao na traci u obliku filmskih adaptacija, možete li zamisliti neki Vaš strip u filmskoj adaptaciji?

Za razliku od nekih mojih kolega koji smatraju da strip i film imaju puno dodirnih točaka, ja pak mislim da nemaju ama baš nikakve međusobne veze te smatram strip potpuno originalnim i samostalnim uradkom. Stoga sam i protiv filmskih adaptacija stripova, jer film ne može nikad verno da prenese na platno stripovski crtež (a slično je i sa književnim adaptacijama) i gotovo svi filmovi rađeni po stripovima nisu bili ni blede senke originala. Ipak je po jednom mom stripu, a to je **Zgodba o bogu**, urađen kratki film (koji je dobio i neke nagrade na Berlinskom festivalu u oblasti alternative), i koji se pak verno držao originalne priče, ali je svejedno ispašao lošije nego strip.

* Vaš strip album **Zgodba o Bogu** – neautorizirana biografija, podigao je priličnu frku. Možete li širem čitateljstvu reći o čemu se zapravo radi? Zašto Bog, k vragu, nije autorizirao tako lijepo upriličen osvrт o njegovom djelovanju?

Odgovor na poslednje pitanje može vam dati jedino glavni junak stripa, a ne ja. A što se tiče kao frke koju je podigao moj strip, moram da kažem da sam bio prilično razočaran. Očekivao sam, pošto je Hrvatska jako katolička zemlja, barem demonstracije hrvatskih nacionalista na trgu bana Jelačića, Thompsonov koncert u potporu Katoličkoj crkvi, žestoku kritiku u *Glasu Končila* te spaljivanju mojih stripova na lomači u izravnom prenosu HTV-a i zabranjen dolazak u Hrvatsku narednih 100 godina... ali se ništa od toga nije dogodilo. Izgleda da i Hrvatska postaje sasvim normalna zemlja.

* Pored stvaranja stripova, koje stripove volite čitati, tko su svojevrsni uzori i utjecaji na Vaš rad? Koji bi ste strip preporučili za čitanje?

Početkom osamdesetih godina, dok sam bio na Dizajnerskoj, išli smo mi klinici par puta godišnje u susednju italijansku Goricu po farmerice, a ja bih uvijek (uprkos nepoznavanju italijanskog jezika) nabavio i pokoji strip, kojeg se kod nas nije moglo dobiti. Tako sam jednom našao i na **Alter Alter**, nekakvu italijansku različicu **Metal Hurlanta**, a u njemu stripovi **Moebiusa, Crepaxa, Toppija i Corbena**. Posle sam, prvenstveno na **Spunku**, upoznao i radove Novog Kvadrata i fenomenalnog **Igora Kordeja** i ova petorica su mi bili u onim tinejdžerskim vremenima kada si najviše prijemiova za uticaje, najveći uzori, a i sad mi sjajni. Tek dvadeset godina kasnije, već u punoj stvaralačkoj fazi, upoznao sam se u **Angulemu** (bio sam tam povodom zajedničke zloblje jugoslovenskih autora, koju je organizovao **Bilal**) sa stripovima **Edmonda Baudoina**, koji su kasnije isto tako uticali na moj rad. U Dizajnerskoj sam svakog vikenda jedva čekao ponедeljak kad izlazi **Stripoteka** i nadao se da neće biti objavljeni praistorijski američki novinski stripovi nego suvremeni francuski albumske stripovi, poput **Blueberryja, Buddyja Longwaya, Bernarda Princa, Komanče, Jonathana Cartlanda...** A jedan od najboljih serijala u Stripoteci uopšte mi je bio Bourgeon **Nošeni vetrom**, a u **Strip artu** sam s nestripljivošću očekivao svaki broj sa **Jeremiahom**. I da ne zaboravim kultnog **Alana Forda**, naravno.

Sad nekako najviše volim da čitam takozvane grafičke novele, od kojih su mi najjači dojam ostavili **Persepolis, Goražde, Palestina, Pokrivači, Svet duhova...** A što se tiče stripova koje bih preporučio, upravo sad je kod nas izašao integral **Tomaža Lavriča, Crveni alarm**, po mom mišljenju najbolji slovenački strip pored **Magne purge**, kojeg bih vam, uprkos nepoznavnjaju slovenačkog jezika, toplo preporučio. * Ovo je uobičajeno pitanje prilikom razgovora sa strip autorima - koliko Internet i razne tehničke mogućnosti pomažu ili odmažu stripu? Kakav je konkretno Vaš stav o skeniranim stripovima?

Uh, što se kompjutera tiče tu sam ti ja pravi dinosaurus. Jedino koristim internet da mogu da pošaljem stripove naručiocu, što je stvarno super, a što se tiče ostalih stvari, fotošopa, kompjuterskog crtanja i slično, e, o tome nemam pojma, i baš se divim nekim mojim kolegama, poput **TheMiča**, koji barataju kompom lakše no ja olovkom. Mislim da je ovo bio odgovor i na drugo pitanje - ne volim, naravno, da čitam skenirane stripove nego mora biti to u knjizi ili sveski sa mirisom štamparske boje na dobrom starom papiru.

* Posjećujete strip festival, ima ih niz - što je, po Vama, potrebno za jedan kvalitetan strip festival?

Lepe devojke, hladno pivo i janjetina ispod sača.

* Česta tema na strip manifestacijama je budućnost stripa; kako ju Vi zamišljate? Što je sa sadašnjosti? Osjeti li se napredak, stagnacija ili nazadovanje?

Pa dokle bude čitalaca, dođe ćemo crtati stripove, nadam se. Činjenica je da su zlatne godine strip izdavaštva, kada su se revije tiskale u tiražima od 50 pa do sto hiljada primeraka (a ako je strip spao pod 20 hiljada, ugasili su ga), definitivno prošle. Ne znam sada koliki firaž ima sad *Stripoteka*, ali slovenački mesečnik *Strip Bumerang* izlazi u 400 primeraka od kojih se prodaje tek polovica i samo entuzijazmu (i novcu, kojeg je svaki put manje) urednika *Volavščeka* možemo zahvaliti što još uopšte izlazi - a došao je već do 45. broja. Sad je kao moderno, a izgleda i finansijski isplativo, štampanje stripova samo u tvrdom povezu u prosečno 500 primeraka i prodaja u knjižarama a ne u kioscima. Videćemo kakav će biti izdavački trend u budućnosti. A sa druge strane imamo puno klinaca i klinceza koji šalju hrpu slijajnih stripova na festivalске konkurse (CRŠ Zagreb, Salon stripa Beograd) i verujem da je ovde sakriven pravi potencijal i budućnost domaćeg stripa, koja će pak doći do pravog izražaja tek nakon nekoliko sledećih godina.

* Za kraj, ne preostaje ništa drugo nego Vas pozvati na Dane stripa Osijek 2011, koji će se održati ako nam nebo ne padne na glavu i ako skupimo lovicu...

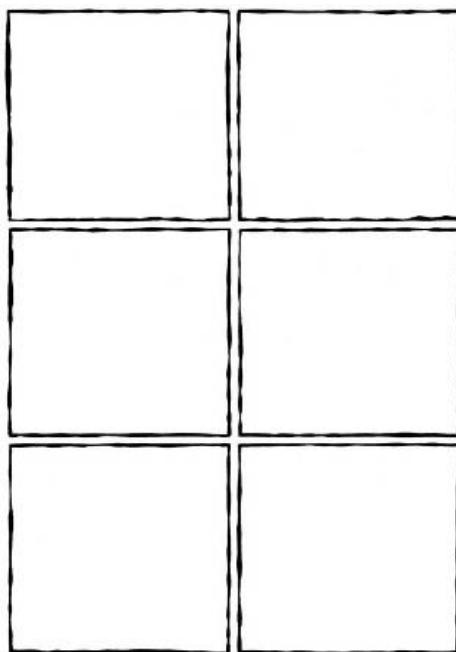
Verovatno je veća mogućnost da vam nebo padne na glavu nego da dobijete lov za festival. Šalim se, naravno, nebo vam sigurno neće pasti na glavu, to vam garantujem, a što se love tiče, nadam se da će se već naći negde pa makar dobili i glavni dobitak na Lotu. I naravno, hvala na pozivu, i ako budem imao vremena vrlo rado ću posetiti Dane stripa u Osijeku sledeće godine...

Iztok Sitar, rukom Alena Ćurina

Strip je već u početku, znači otkad se u **New York Journalu** pojavio **Yellow Kid**, bio potcenjena forma, pošto je služio samo za dizanje tiraža novina. I taj plebejski status je imao po celom svetu tamo negde do šestdesetih / sedamdesetih godina prošlog stoljeća, kada ga je u Francuskoj kulturni ministar **Jack Lang** stavio na pijedestal umjetnosti. I u Jugoslaviji je bio smatrani šundom, barem do pojave **Gatnikove Magne Purge** 1977. godine i kasnije **Novog Kvadrata**, koji je '79. dobio prestižnu nagradu za mlade umetnike **Sedam sekretara SKOJa**, što je bio presedan u svetu kulture i definitivno stavilo strip uz bok ostalim vrstama umjetnosti. Otkad sam ja počeo crtati stripove, znači od '84, kada sam objavio prvi strip u literarnoj(!) reviji, strip je bio tretiran kao umjetnost i ama baš nikad nisam imao nikakvih prigovora oko toga. Već u devedesetim godinama strip je ušao u osnovne škole kao obavezno štivo, a do sada je objavljeno nekih pedeset diplomskih radova o stripu. Istina je da slovenačke dnevne novine ne objavljaju baš puno stripova (a obavezno svakodnevne političke karikature), a sa druge strane pišu o stripu puno više nego o dešavanjima u nekim drugim oblastima kulture, recimo - svaki izlazak novog slovenačkog stripa propraćen je recenzijom ili promocijom u novinama (i to na kulturnoj strani), što pak ne možemo reći za knjige ili slikarske izložbe.

Zgoda o bogu

heretički hit - negdje unutar intervjua se smjestila i koja odlična tabla ovog ostvarenja, kojeg bi svaki pravi stripofil i heretik poželio imati na polici. Pored ovih „viših“ sfera, obrađivao je i temu spolnosti u svojim stripovima, no da ne duljim - pročitajte razmišljanja i pogledajte table iz stripova ovog odličnog autora.

Vir: <http://www.e-novine.com/intervju/intervju-kultura/42519-Zagor--nej-naudio-srpskohrvatski.html>

25.11.2010

Animateka se približuje!

Pozdravljeni!

7. edicija Mednarodnega festivala animiranega filma Animateka se vedno bolj približuje, potekala bo od **6.–12. decembra 2010 v ljubljanskem Kinodvoru in Slovenski kinoteki**, kjer se bo predstavilo **okoli 540 animiranih filmov**. Letošnja posebnost v programu je retrospektivna in obsežna paleta **avantgardnega animiranega filma**, letos se bomo **fokusirali na nemško animirano produkcijo** in predstavili manjši **fokus na japonsko sodobno animacijo**. Kot vsako leto je Animateka tudi za letos pripravila bogat spremjevalni program, **5 likovnih razstav, 3 avdio-vizualne dogodke**, okrogle mize in srečanja z avtorji.

Karte in paketi kart za festival so že na voljo na blagajni Kinodvora, na blagajni Slovenske kinoteke bodo posamezne karte na voljo za nakup od 3. 12.

Za animirane sladokusce in neučakance bo prvi predfestivalski dogodek že naslednji teden, ko bomo odprli večmedijsko razstavo **Folimage – od začetkov**. Več spodaj.

Folimage - od začetkov

1. - 21. december 2010

Razstava francoskega studia animiranega filma Folimage
Slovenski etnografski muzej, Metelkova 2, Ljubljana

Vljudno vabljeni na otvoritev razstave **Folimage – od začetkov**, ki bo **1. decembra ob 18. uri v Slovenskem etnografskem muzeju**.

Razstava predstavlja kreativni vodič skozi faze razvoja enega najbolj pomembnih svetovnih studiev animiranega filma Folimage. Vizualni in tekstovni del razstave vas bo ob ogledu ponesel v neko drugo časovno in prostorsko dimenzijo, v kateri boste spoznali ozadje čarobnega procesa ustvarjanja animiranega filma in neizmerno kreativno moč njegovih ustvarjalcev. Razstava bo postregla tudi z repliko klasičnega studia animiranega filma.

Za skupine bomo organizirali vodene oglede, za otroke in mladino tudi delavnice animiranega filma. Rezervacije skupin na slon@animateka.si.

Preden zaključimo, naj še z veseljem poudarimo, da se bo letos **Animateka preselila tudi v Maribor**, kjer bo z delnim programom **od 16.–18. decembra 2010 v Kinu Udarnik**.

O celotnem festivalu in dogajanju pa več kmalu na www.animateka.si

Liljana Jerinić

--
Liljana Jerinić
Odnosi z javnostjo

7. Mednarodni festival animiranega filma Animateka
6.-12.12.2010, Ljubljana
www.animateka.si

+386(0)40 749 414
liljana.jerinic@animateka.si

skravnost.animateka.si
www.animateka.si
slon.animateka.si

22.11.2010

Miki Muster

danesh praznuje 85 let.

<http://www.youtube.com/watch?v=k4SLSISmW74>

22.11.2010

Trubarjeva hiša literature

Spoštovani!

V sredo, 24. novembra 2010, vas ob 19. uri vabimo v Trubarjevo hišo literature na Stritarjevo 7 v Ljubljani

na razstavo "Delo Matjaža Schmidta", vodilnega avtorja sodobne slovenske ilustracije.

Razstavo bo odprl dr. Uroš Grilc, načelnik Oddelka za kulturo MU MOL

22.11.2010

emzin zavod za kreativno produkcijo /
emzin institute of creative production

metelkova ulica 6
1000 ljubljana
slovenija / slovenia

tel. / phone: + 386 (0)1 430 35 44
faks / fax: + 386 (0)1 430 35 40
gsm / mobile: +386 (0)31 685 067
e-pošta / e-mail: emzin@guest.arnes.si

PENGUIN 75

Razstava knjižnih ovitkov

Galerija Vžigalica, 23. 11.–15. 12. 2010

Odprtje razstave: torek, 23. november 2010, ob 20. uri

Novinarska konferenca: ponedeljek, 22. november 2010, ob 10. uri

Odprtje oblikovalske razstave knjižnih ovitkov PENGUIN 75 v Galeriji Vžigalica, Trg francoske revolucije 7, Ljubljana, v torek, 23. novembra 2010, ob 20. uri. Razstava bo na ogled do 15. decembra 2010, od torka do nedelje, od 10. do 18. ure, v ponedeljek zaprto. Razstavo smo pripravili kot vsebinsko podporo nazivu Ljubljana – svetovna prestolnica knjige 2010.

Posebni gost odprtja in novinarske konference bo pobudnik razstave **Mirko Ilić**, oblikovalec in ilustrator iz New Yorka, ki je v dolgoletni karieri za založbo Penguin ilustriral več kot trideset knjižnih ovitkov.

O oblikovalski razstavi PENGUIN 75 (www.penguinbooks75.com)

Ob 75. obletnici znamke Penguin Books je njen dolgoletni kreativen direktor Paul Buckley (New York) izbral 75 najboljših ameriških Penguinovih naslovnic zadnjega desetletja in raziskal oblikovalski proces, ki se skriva za vsako izmed njih. Izbor je objavljen v knjigi z naslovom PENGUIN 75 in podnaslovom Oblikovalci, avtorji, komentarji (dobro, slabo ...), ki je izšla v letosnjem letu.

Tako kot knjiga tudi razstava, ki je nastala v produkciji zavoda Emzin in ameriške podružnice založbe Penguin, ponuja nekaj več – preproste in zapletene, zabavne in tragične zgodbobe o nastanku vizualne podobe knjižnih del. Opisuje procese nastajanja in dejavnike, zaradi katerih je bila končna različica ovitka boljša od drugih dvajsetih predlogov. Kaj je bilo sprejeti kot učinkovito in kaj ne? Kakšno je mnenje oblikovalca ali ilustratorja? Kakšno je mnenje avtorja? S svojimi komentariji in prispevki v projektu med drugim sodelujejo Paul Auster, Nicholas Blechman, David Byrne, Brian Cronin, Elizabeth Gilbert, Hanif Kureishi, Roseanne Serra, Art Spiegelman, Ruben Toledo, Tomer Hanuka, Paul Sahre in Chris Ware.

»Ob listanju te zbirke oblikovalskih rešitev bi moral biti jasno, da oblikovalce klub njihovi občutljivosti vsekakor odlikuje prefijena bistrost, karkoli že fokusne skupine porečajo o kupcih knjig in o tem, kako ti vsakodnevno odpadajo kot suho listje. Če sta nekoč tipografija in ilustracija s skupnimi močmi unicili pripovedni moment, še preden si sploh odprti knjigo, črkovne vrste in podobe zdaj delijo neodvisno in zgolj nakažejo razpoloženje, občutje ali izmazljivo miselno stanje, ki je v skladu, ali celo v nasprotju, z naslovom knjige (ali pričakovanji, ki bi jih naslov utegnil vzbudit). Tak neopisljiv pristop k oblikovanju se bolj kot kadarkoli prej ujema z višjimi cilji literature, načini pa so enako raznoliki ...«

Chris Ware: predgovor h knjigi PENGUIN 75, Penguin Group, 2010 (odlomek)

Razstava obsegata vse knjižne ovitke, zbrane v knjigi PENGUIN 75, in ožji izbor knjig iz te zbirke. Vključuje lucidne zapise oblikovalcev in ilustratorjev izbranih knjižnih ovitkov, avtorjev izbranih knjižnih del in predstavnikov založbe Penguin. Posebej za razstavo v Galeriji Vžigalica je avtor izbora knjižnih ovitkov Paul Buckley oblikoval plakat, ki bo na voljo oblikovalcem razstave.

Paul Buckley (www.paulbuckleydesign.com)

Paul Buckley je izvršni podpredsednik in kreativen direktor pri založbi Penguin, kjer z ekipo nadarjenih oblikovalcev in art direktorjev skrb za naslovnice in knjižne ovitke za osem blagovnih znakov tudi založbe. Njegove legendarne oblikovalske rešitve in edinstveno likvouredniško delo krasijo neštete prodajne uspešnice, mu prinašajo na stotine nagrad in pogosta vabila za predavanja v ZDA in po svetu. Delo, ki ga ustvarja z ekipo, je na ogled v vsakem večjem oblikovalskem almanahu in, jasno, v vsaki knjigarni. Ta izbor je le bežen vpogled v svet ene od znakov in talentov sodeljujočih posameznikov.

»Založniki in uredniki so vajeni neskončnega tarnačja art direktorjev in oblikovalcev, če da jih v vseh strani obkrožajo analfabeti, ki prezrejo njihovo najboljše delo. Vajeni so tudi avtorjev, ki zatrjujejo, da oblikovalec prav gotovo ni prebral besedila in da bo ta ušva naslovnica brez dvoma pokopala njihovo kariero. Ubogi uredniki in založniki morajo potem nežno krmati med namni do konca zgodbobe, ki je po možnosti srečen za vse. Lepi oblikovalski izdelki uspejo. Slep ko prej jim sledijo visoke prodajne številke. Najbrž. Niti ne. Dobro, včasih. Ampak nikoli tako pogosto, kot bi vsi želeli.«

Paul Buckley: uvod v knjigo PENGUIN 75, Penguin Group, 2010 (odlomek)

Novinarska konferenca:

Mirko Ilić (www.mirkolilic.com) in Zavod za kreativno produkcijo Emzin
Kavarna, Mestni muzej Ljubljana, ponedeljek, 22. november 2010, ob 10. uri

Kot uvod v slavnostno odprtje razstave knjižnih ovitkov PENGUIN 75 bomo pripravili srečanje posebnega gosta, pobudnika razstave Mirka Ilića (New York), Metke Dariš, avtorice zasnove in oblikovanja razstave, in vodji projekta, Jasne Rackov in Tanje Hladnik, z novinarji in uredniki kulturnih rubrik in medijev.

Mirko Ilić je svetovno priznani grafični oblikovalec in ilustrator, ki je v dolgoletni karieri za založbo Penguin ilustriral več kot trideset knjižnih ovitkov. Profesionalno oblikovalsko pot je začel v Evropi, kjer je kot ilustrator in art direktor sodeloval pri ustvarjanju številnih plakatov, ovitkov plošč in stripov. Leta 1986 se je preselil v ZDA, kjer je začel kot ilustrator sodelovati z mnogimi pomembnejšimi ameriškimi revijami in časopisi. Leta 1995 je ustanovil studio Mirko Ilić Corp. za grafično oblikovanje, računalniško 3D grafiko, podnaslavjanje filmov in ilustracijo. Za svoje delo je prejel številna priznanja; danes so med njegovimi naročniki večji časopisi in revije, knjižne založbe, restavracije in hoteli.

Udeležencem novinarske konference bo na voljo **gradivo za medije**. Vse zainteresirane predstavnike medijev prosimo, da **prijava** pošljejo na elektronski naslov emzin@guest.arnes.si najkasneje do petka, 19. 11. 2010, do 12. ure. Več informacij na telefonskih številkah 01 430 35 44 ali 031 685 067.

Zahvaljujemo se vam za pomoč pri obveščanju in vas hkrati vladno vabimo na tiskovno konferenco ter odprtje razstave!

Lep pozdrav,

Metka Dariš, zasnova in oblikovanje razstave
Jasna Rackov, Tanja Hladnik, Maja Ropret, vodje projekta

Producija: Emzin, Penguin Group (USA) Inc. I **Muzej in galerije mesta Ljubljane**, Gosposka 15, Ljubljana, www.mgml.si I
Galerija Vžigalica, Trg francoske revolucije 7, Ljubljana I **Projekt so podprli:** Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije; Mestna občina Ljubljana, Oddelek za kulturo; Veleposlaništvo ZDA Ljubljana; Best Western Premier Hotel Slon Ljubljana I **Tehnična izvedba:** RPS d. o. o.

22.11.2010

Ars 360 - video

Aleksa Gajić - Technotise "Edit i ja" - od 3:04 dalje
Tomaž Lavrič - Rdeči alarm - od 7:50 dalje

<http://tvslo.si/predvajaj/ars360/ava2.88482600/>

21.11.2010

nedelja, 21.11.2010

Zadnja sprememba: 13:44

Zmagovalec Liffa grški film Podočnik

Zmaj filma Technotise: Edit in jaz, FIPRESCI filma Neljubljena

Nagrado vodomec 21. ljubljanskega mednarodnega filmske festivala Liffa je prejel grški film Podočnik režiserja Yorgosa Lanthimosa. Občinstvo je za svojega zmagovalca izbralo srbski film Technotise: Edit in jaz v režiji Alekse Gajića, ki je prejel nagrado zmaj.

Občinstvo je za svojega zmagovalca izbralo srbski film Technotise: Edit in jaz v režiji Alekse Gajića, foto: Voranc Vogel/Delo

Delo.si | sob, 20.11.2010 20:00

Ljubljana - Kot je v obrazložitvi nagrade zapisala žirija, uspe filmu Podočnik ustvariti nadvse unikatno tesnobno vzdušje, pri tem pa ostaja vseskozi skrajno premišljen, režijsko in scenaristično dovršen ter surovo sporočilen film, ki odpira prostor za številne razprave. Gledalca ne privlači z nedorečeno dvoumnostjo, marveč mu, nasprotno, tla pod nogami spodnese s srhljivo neposrednostjo in jasnostjo svoje vizije uničajoče izolacije.

O nagradi vodomec, za katero so se potegovali filmi iz sekcije Perspektive, je odločala žirija v sestavi **Charlie Cockey**, Američan, ki je selektor več filmskih festivalov, eden vodilnih norveških filmskih distributerjev **Frank L. Stavik** ter slovenski pisatelj in režiser **Goran Vojnović**.

Posebni omembi je žirija namenila mehiškemu filmu *Na morje!*, ki ga je zrežiral **Pedro Gonzalez-Rubio**, in filmu *Potovanja vetra*, koprodukciji Kolumbije, Nizozemske, Nemčije in Argentine v režiji **Cira Guerre**. Filma po prepričanju žirije poleg "vestranske odličnosti druži posebna duhovna, filozofska in poetična sorodnost".

Nagrada FIPRESCI, ki jo podarja mednarodna žirija svetovnega združenja filmskih kritikov in novinarjev, tokrat v sestavi **Melis Behlil**, **Michel Euvrard** in **Matic Majcen**, letos pripade filmu *Neljubljena* v režiji **Samanthe Morton**. Kot je žirija zapisala v utemeljitvi, filmu nagrado podeljuje zaradi "sposobnosti izražanja empatije s podobami in še zlasti z zvokom ter preizpraševanja o konceptu doma".

Na Liffu je o svojem najljubšem filmu, ki še ni imel zagotovljene distribucije, glasovalo tudi občinstvo. Najvišjo oceno, 4,73 je podelilo filmu Alekse Gajjića *Technotise: Edit in Jaz*.

Nagrado za najboljši kratki film pa si je prisluzil ameriški film *Vožnja s kolesom* v režiji **Bernarda Attala**. Žirija v sestavi slovenska igralka **Silva Čušin**, režiser **Karpo Godina** ter filmski kritik in publicist **Chris Fujiwara** je film označila kot "preprosto in ganljivo delo, ki se z globokimi temami ukvarja pretanjeno in iskreno".

Vir: <http://www.del.si/clanek/129863>

21.11.2010

Liffe: Zmaga za grško družinsko utopijo

Konec 21. mednarodnega ljubljanskega filmskega festivala

20. november 2010 ob 20:00,

zadnji poseg: 21. november 2010 ob 12:25

Ljubljana - MMC RTV SLO

S podelitvijo nagrad se je (skoraj) sklenil 21. mednarodni ljubljanski filmski festival. Glavno nagrado prejme grški film Podočnik.

Lahko bi morda celo lahko govorili o dobrohotnih 'Fritzh'. Starši, ki otroke zaprejo v 'paradiž' domače hiše in vrta, da bi jih obvarovali pred pred vplivi zunanjega sveta, so namreč nosilci dogajanja v filmu *Podočnik*, zmagovalnem filmu letosnjega Liffa.

Podočnik je film grškega režisera **Giorgiosa Lanthimosa**, žirija v sestavi **Goran Vojnović**, **Charlie Cockey** in **Frank L. Stavik**, pa je o njem zapisala: "Nagradjenemu filmu uspe ustvariti nadvse unikatno tesnobno vzdušje, pri tem pa ostaja vseskozi skrajno premišljen, režijsko in scenaristično dovršen ter surovo sporočilen film, ki odpira prostor za številne debate. Gledalca ne privlači z nedorečeno dvoumnostjo, marveč mu, nasprotno, fla pod nogami spodnese s srhljivo neposrednostjo in jasnostjo svoje vizije uničajoče izolacije." **Dekle s svojeglavim čipom v glavi**

Občinstvo je bilo nekoliko drugačnega mnenja. Z najvišjo povprečno oceno 4,73 je ocenilo srbski film *Technotise: Edit in Jaz* režisera **Alekse Gajjića**. Označen kot prvi srbski futuristični film in kot domišljjska animacija za odrasle, film Technotise: Edit in Jaz sledi smernici zadnjih let, vzponu priljubljenosti stripov in tudi porastu števila filmov, posnetih po stripovskih predlogah.

Aleksa Gajjić se namreč prvenstveno ukvarja s stripom. Več let je delal za francosko stripovsko založbo in medtem je risal. Na koncu se je odločil svoje like animirati, nastal je film o dekle, ki si leta 2074 vgradi čip sumljivega izvora. Ta postopoma razvije samostojno osebnost in začne kot samosvoja bit živeti v Editinem telesu; kot Edi.

Še nekaj nagrajencev

Glavna žirija je kot omembe vredna izpostavila še dva filma. To sta **Na morje! Pedra Gonzáleza-Rubia** in **Potovanja vetra Cira Guerre**. Žiranti kratkih filmov **Silva Čušin**, **Karpo Godina** in **Chris Fujiwara** pa so kot najboljšega izbrali film *Vožnja s kolesom* **Bernarda Attala**.

Spet drugače kot glavna žirija in občinstvo so presodili žiranti, ki so podelili mednarodno nagrado kritikov oziroma nagrado fipresci. *Neljubljena*, intimna pripoved o zapuščeni deklici, ki se bojuje za preživetje v krutem svetu, režiserke **Samanthe Morton** je po mnenuju **Melisa Behlili**, **Michela Euvrarda** in **Matica Majcna** najboljši film 21. Liffa.

Zaključek z zmagovalnimi projekcijami

Zadnji dan letosnjega filmskega festivala je sicer današnji, ki prima še ustaljen urnik raztegnjen čez cel dan. V ponedeljek pa se bo 21. Liffe dokončno zaključil s projekcijami zmagovalnih filmov. V Kosovelovi dvorani bo tako **ob 18.00** na ogled dobitnik nagrade fipresci *Neljubljena*, sledili bosta še projekciji najboljšega kratkega filma *Vožnja s kolesom* in filma, ki si je prisluzil nagrado vodomec Podočnik. Začeli se bosta ob 20.30.

Podočnik je zgodba o starših, ki hočejo otroke obvarovati pred vplivi škodljivega zunanjega sveta in ki se ob tem ne zavedajo, da otrokom le škodijo. Foto: Liffe

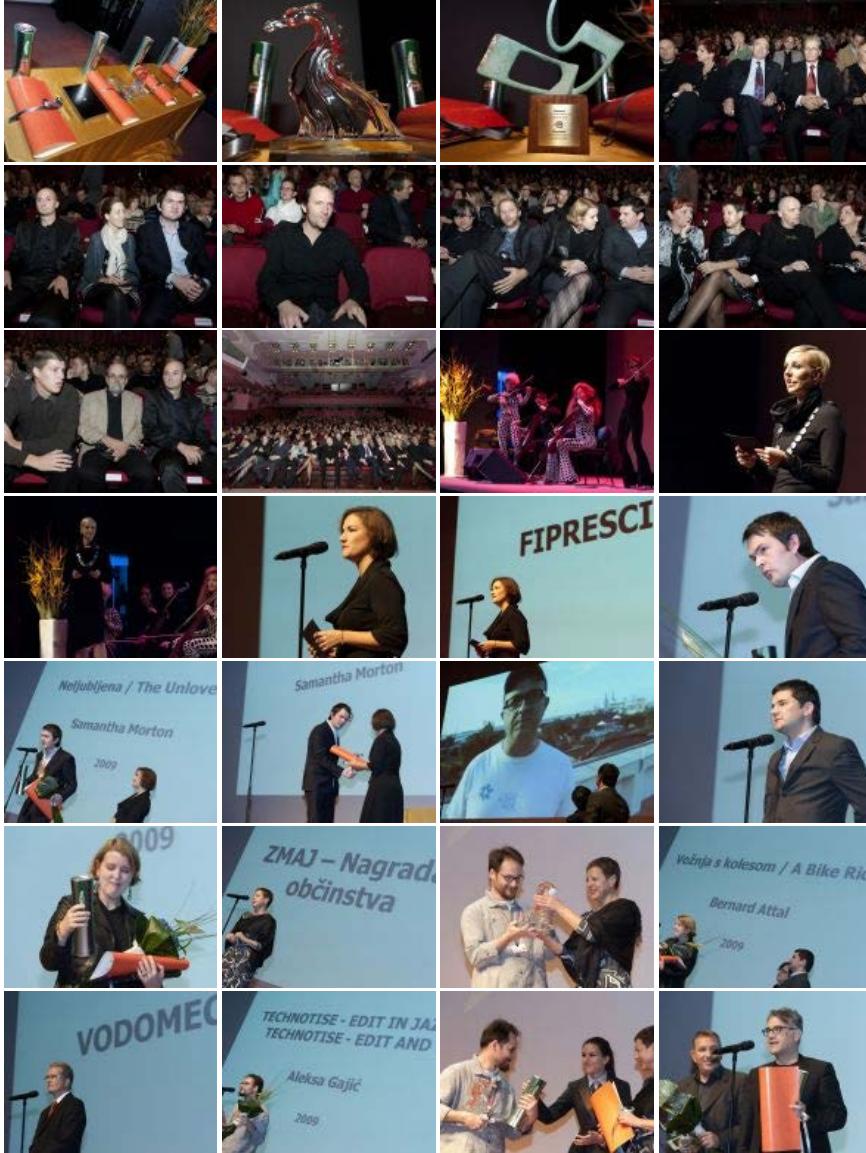
Leta 2074 si mlada Beograjčanka vgradi čip, ta pa se razvije v samosvojo osebnost, ki zaživi v njenem telesu ... Foto: Liffe

Presunljiva intimna pripoved - dobitnica nagrade fipresci - o zapuščeni deklici, ki se bori za preživetje v krutem svetu je režijski prvenec igralke Samanthe Morton, v katerem razkrije izkušnjo lastnega otroštva. Foto: Liffe

V spodnji fotogaleriji so na ogled utrinki s podelitve nagrad

P. B., Foto: Liffe

Vir: <http://www.rtvslo.si/kultura/novice/liffe-znaga-za-grsko-druzinsko-utopijo/244403>

21.11.2010

21. Liffe: Vodomec za Podočnik, zmaj v Srbijo!

24ur / Ljubljana, 20.11.2010, 20:04 | B.T.

Na 21. festivalu Liffe je nagrada vodomec za najboljši film prejela grška drama Podočnik, občinstvo je nagrada zmaj podelilo animirani mojstrovini Technotise: Edit in Jaz, nagrada FIPRESCI pa je šla filmu Neljubljenja.

Grški film Podočnik je prejel vodomca za najboljši film 21. Liffa. (Foto: Liffe)

Nagrado vodomec za najboljši film na 21. Liffu je prejel film Podočnik, drama grškega režiserja **Yorgosa Lanthimosa**. Gre za utopično družinsko pripoved o treh najstnikih, ki jih starši vzgajajo v izoliranem okolju in jih na vse načine skušajo obvarovati pred vplivi zunanjega sveta.

"Nagrajenemu filmu uspe ustvariti nadvse unikatno tesnobno vzdušje, pri tem pa ostaja veskozi skrajno premišljen, režijsko in scenaristično dovršen ter surovo sporočilen film, ki odpira prostor za številne debate. Gledalca ne privlači z nedorečeno dvoumnostjo, marveč mu, nasprotno, tla pod nogami spodnese s srhljivo neposrednostjo in jasnostjo svoje vizije uničujoče izolacije," je zapisala mednarodna žirija.

Posebni omembi žirije sta šli filmoma Na morje! mehiškega režiserja Pedra Gonzáleza-Rubia in Potovanja vetra, ki ga je režiral Ciro Guerra. "Oba filma imata poleg vsestranske odličnosti tudi posebno duhovno, filozofsko in poetično sorodnost," je menila žirija.

Občinstvo je za najboljši film izbralo animirano mojstrovino Technotise: Edit in jaz režiserja Alekse Gajića, ki je prejel nagrado zmaj. (Foto: Liffe)

Nagrada občinstva zmaj je šla v roke **Aleksi Gajiću**, režiserju in avtorju animirane mojstrovine Technotise: Edit in jaz, ki je prejela oceno 4,73.

Mednarodna žirija za nagrado FIPRESCI v sestavi Melis Behlil, Michel Euvrard in Matic Majcen je nagrado podelila filmu *Neljubljena*, režijskemu prvencu igralke **Samanthe Morton**. "Zaradi sposobnosti izražanja empatije s podobami in še zlasti z zvokom ter preizpravevanja o konceptu doma," so menili člani žirije.

Žirija za najboljši kratki film v sestavi Silva Čušin, Karpo Godina in Chris Fujiwara je nagrado podelila filmu *Vožnja s kolesom*. "Gre za preprosto in ganljivo delo, ki se z globokimi temami ukvarja pretanjeno in iskreno," so zapisali v obrazložitvi.

Film Neljubljena Samanthe Morton je prejel nagrado FIPRESCI. (Foto: Liffe)

21. Liffe v številkah:

V programu je bilo 117 filmov, od tega 21 kratkih.

Filmi so bil prikazani na 281 projekcijah, od tega 257 v Ljubljani in 24 v Mariboru.

Izdanih je bilo 47.500 vstopnic.

65 projekcij je bilo razprodanih.

Povprečno so obiskovalci kupovali dobre 4 vstopnice (4,45)

Med obiskovalci je bilo 60 odstotkov dijakov in študentov.

Festival je obiskalo 46 gostov, med njimi filmski ustvarjalci, člani žirij in novinarjev. Prišli so iz Kanade, Nemčije, Srbije, Urugvaja, Slovenije, Južne Koreje, ZDA, Francije, Romunije, Finske, Filipinov, Palestine, Peruja, Belgije in Avstrije.

Po projekcijah filmov je bilo 46 pogovorov s filmskimi ustvarjalci.

Akreditiranih je bilo 157 domačih in štirje tuji novinarji.

Vir: http://24ur.com/ekskluziv/film_tv/21-liffe-vodomec-za-podocnik-zmaj-v-srbijo.html

21.11.2010

21. LIFFE: Srbski anime in Colinova morska deklica

24ur / Ljubljana, 20.11.2010, 18:23 | Boštjan Tušek

Po zgledu kultnega Duha v školki je Aleksa Gajić ustvaril vrhunsko animirano futuristično pustolovščino Technotise – Edit in jaz. Ribič Colin Farrell pa v mrežo ujame pravcato morsko deklico.

Technotise – Edit in jaz (režija: Aleksa Gajić; Srbija, 2009) (Foto: Liffe)

Beograd v letu 2074. Povsod avtomatizacija in lebdeča prevozna sredstva. Svetlolasa Edit je študentka, ki se raje kot študiju posveča prostovoljnemu delu z Abelom, avtističnim matematičnim genijem, za tamkajšnji raziskovalni center. Abel je namreč odkril formulo, ki združuje vse energije na Zemlji, a je prenehal komunicirati s svetom okoli sebe.

(Foto: Liffe)

Ker se Edit ne da kaj prida študirati, v šoli pa je zašla v težave, si da vgraditi čip sumljivega porekla, ki ji poveča intelektualne sposobnosti. Izpit ni več problem, a se s čipom začnejo dogajati čudne stvari. Edit tako naključno doživi vizijo sheme skrinvostne formule, njen čip pa ubere svojo pot in se začne tako fizično kot psihično razvijati v njeno vzporedno osebnost, starčka Edija. Bo Edit, ki jo zaradi formule lovijo silaki iz raziskovalnega centra, zmogla in si rešila lastno kožo?

Leta 1974 rojeni **Aleksa Gajić** se je po nekaj letih dela za francosko stripovsko založbo in več kot tristotih ustvarjenih risbah odločil, da se bo preizkusil v filmu. Kot velik oboževalec japonskega animeja *Duh v školki*, ki ga je režiral **Mamoru Oshii**, je tako osnoval svojo vizijo. Ta se precej naslanja na omenjeni film, po drugi strani pa je tipično srbska, saj v njem najdemo precej referenc, od bureka do starčka iz Kdo neki tam poje in še kaj. Kot je Gajić povedal po projekciji, je bil film narejen približno polovico na računalnikih in polovico "na roke". V filmu je precej oglaševanja blagovnih znamk, a očitno so si tudi tako pomagali ob sicer znatnem finančnem zalogaju. Rezultat so vrhunská animacija, sinhronizacija, markantna glasba, ki težko kogar kolik pusti ravnodušnega. Gajić je že s prvencem enostavno – zmagal! Da je film prelomnica v srbski kinematografiji, priča tudi dejstvo, da si ustvarjalci že prizadevalajo, da bi ga plasirali tudi na filmsko platno s pravimi igralci. Po možnosti bi ga prej radi prodali kakemu velikemu studiu. Držimo pesti!

Vir: http://24ur.com/ekskluziv/film_tv/21-liffe-srbski-anime-in-colinova-morska-deklica.html

20.11.2010

IGOR KORDEJ, crtač stripova i ilustrator - intervju**Veliki Brat valja se od smijeha**

U Hrvatskoj sam bio dobro prihvачen dok sam živio vani / Paradoksalno je da sam u doba Juge imao veću kreativnu slobodu nego danas / Prvi put sam doživio cenzuru kad sam na ilustraciji za članak koji je opisivalo političku i ekonomsku situaciju polovicom osamdesetih nacrtao jugoslavenski grb i zvijezdu koja se topi od šest gorućih baklji / Svjedokom sam da sve što je u Americi, kao izvoru zla, devijantno, nehumano, zlo, brutalno, dolazi ovamo i da se događa identičan proces pretvaranja ljudi u ovce / Problem je s Hrvatskom da nikad nije imala iskustvo ni tradiciju demokracije u povijesti / Hrvatski identitet ostao je još uvijek na razini pripadnosti klana, kvarta ili nogometnom klubu / Vlast je u posljednjih petnaest godina potpuno uništila infrastrukturu, ekonomiju i neovisnost Hrvatske / Hereditarna, mazohistička potreba za čizmom na vratu Hrvate čini nacijom luzera / Crtanje i slikanje je moj život / Povod za odlazak iz Kanade bio je čisti instinkt, spoznaja da ču se, ako ostanem u onom ludilu koje ja zovem pakao demokracije, jednostavno ugasiti ili poludjeti, ili postati zločinac

Razgovarala Lidija Zozoli

U potrazi za umjetničkom biografijom Igora Kordeja (Zagreb, 1957) naići ćeće na popis radova dug sedam stranica uskoga proreda koji se odnosi na radove objavljene u inozemstvu. S obzirom na to da je riječ o autoru koji kontinuirano radi od svoje sedamnaeste, kada je shvatio da je crtanje stripova jedino čime se želi baviti, stvaran popis radova mnogo je dulji. Prvi strip, stranicu *Zen priče*, Kordej je objavio 1977. u Hrvatskoj, dok se kao prvi objavljeni strip u Americi navodi dvadeset crno-bijelih stranica stripa *The Wall* u magazinu *Heavy Metal* 1989. Potkraj sedamdesetih Kordej je pripadao grupi Novi kvadrat, objavljivao stripove u *Poletu*, *Stripoteci*, *Spunku*, *Yu stripu*, a među njegove najpoznatije radove toga vremena ubrajaju se *Stranac*, *Zvijezde*, *Metro*, *Vam*. Grupa Novi Kvadrat 1979. nagrađena je nagradom *Sedam sekretara SKOJ-a*, no te se godine i raspala, a njezini članovi krenuli su svojim putem.

Snimio: Radomir Saradžen

U osamdesetima Kordej objavljuje stripove kod raznih europskih izdavača, a probio se i u Latinskoj Americi. Živio je u Londonu, Danskoj i Francuskoj. Jednom došavši na sjevernoameričko tržiste, radi za Dark Horse Comics (*Tarzan*, *Predator*, *Star Wars*), DC Comics (*Star Trek*) te, nakon preseljenja u Kanadu 1997., potpisuje 2001. ugovor s Marvelom. Iz Marvela ubrzo odlazi i vraća se na europsko tlo započevši suradnju s Delcourtom. Usljedio je i strip-album *Smoke* scenaristice Alex de Campi, u izdanju IDW Publishinga. Danas živi u Zagrebu, crta za francuski Delcourt, neumorno radi naslovnice koje Algoritmovim knjigama osiguravaju prepoznatljivost (s Nevenom Antičevićem radio je strip *Mašina* prije gotovo trideset godina), stvara i naslovnice za CD-ove dugogodišnjim priateljima glazbenicima te povremeno nacrti i koju kazališnu scenografiju (*Čudo u Poskokovoj Dragi*, SK Kerempuh).

Počeli smo s poviješću, možda da se vratimo recentnijim zbijanjima: nedavno ste imali izložbu u Ljubljani. Kako ste zadovoljni interesom slovenske publike?

Pa, ponavlja se stara priča – publika me u svim krajevima svijeta, osim u Zagrebu, odlično prihvata. Valjda to ide po onoj staroj i istinitoj – „nitko nije prorok u vlastitom selu“. Zapravo i ovđe sam bio dobro prihvачen, dok sam živio vani. Naša čuvena fascinacija svime što dolazi izvana i kratkovidnost gledе naših vlastitih vrijednosti. Otkad sam se vratio, ljudi me sreću na cesti, mogu me i taknuti – fascinacija prestaje. Druga faza je ignoriranje i slijed misli, kao – „nije taj Kordej bogznačaj. Ak se vratil, znači da je popuštil vani. Ne bu on nama maglu prodaval...“

Slovenci me imaju rada i pomalo su me posvojili – jedna od mojih baka je bila Slovenka... U Ljubljani sam ovaj put izlagao isključivo ilustracije, naslovnice za knjige, koje sam radio u zadnjih nekoliko godina za domaće i strane izdavače. Slična postava, malo osvržena, onoj koju sam izlagao u Beogradu prije nekoliko godina. Namjerno guram izložbe ilustracija u zadnje vrijeme, jer se hoću približiti novim generacijama, kojima sam, zbog dvadesetogodišnje odsutnosti iz kvarta, počeo izmicitati iz vidokruga...

Kako vam se sviđa Ljubljana danas u odnosu na onu koju pamtite od posljednjeg boravka?

Ljubljana izgleda kao prekrasna torta. Zadnji put bio sam u starom centru prije trideset godina, i imam sjećanje na ljubak, ali pomalo mrtav, sivkast grad. Obnovljeni je centar bljesnuo i otkrio svu ljepotu arhitekture, od baroka do secesije, do novih mudro ukomponiranih rješenja. Doista magično. Mnogo više ljudi na ulicama nego prije. Pa iznenadni, ugodni susreti. Dogodilo mi se, na primjer, da naletim na svjetskog velikana dizajna i stripa Kostju Gatnika, i prozborim koju s njim, s čovjekom koji je na ovim prostorima s alternativnim stripom zakuhao stvar mnogo prije izlaska Novog kvadrata na scenu i zapravo nam pripremio teren još ranih sedamdesetih. Kupio sam u Ljubljani njegovu divnu monografiju, izašlu ove godine, s četrdesetogodišnjim presjekom njegova briljantnog opusa u svim domenama vizualne umjetnosti – dizajna, slike, stripa, ilustracije, skulpture, fotografije. Takvi se više ne rađaju...

U izdanju Ogranka Matice hrvatske u Bizovcu i zagrebačkog izdavača Fibra uskoro će biti objavljena vaša dva strip-aluma. Prvi je ponovljeno izdanje *Sage o*

Vamu. Po čemu je ono drukčije od prethodnih?

Osim što se prvi put pojavljuje na hrvatskom jeziku, *Vam* se i prvi put pojavljuje u integralnom izdanju, jedna lijepa debela knjiga. Kao mali bonus, knjiga donosi i novu naslovnicu te potpuno nove četiri strane stripa, ukomponirane u radnju. Ne samo da sam htio razveseliti fanove, nego sam konačno uspio razbiti neke „preguste“ narativne momente u priči, koji su me živcirali godinama, dati joj da još prodise. Ta uska grla u stripu događala su se jer, prije gotovo trideset godina, dok sam radio na *Vamu*, nisam imao strpljenja ni discipline kao danas, pa sam bio zbrzao neke sekvene i napravio ih malo klaustrofobičnima... Mogli bismo ovo izdanje nazvati – *final director's cut*, heh...

Kordejeva odbijena ilustracija za naslovnicu krimiča Williama Lashnera *Pada sjena*

Koliko sam shvatila, strip-album Kordej i Django U zoni sumraka dosad nije objavljan, no vi ste s Nenadom Mikalačkim Djangom i ranije surađivali. Što se točno nalazi u albumu i koliko njegov sadržaj ima veze s vašim ranijim radovima?

To i jest kompilacija naših ranijih radova, nastalih u kreativno burnu i plodnu trogodišnjem razdoblju prije početka rata u Hrvatskoj. Većina tih stripova, dužih i kraćih, objavljivana je vani, ali više od pola nikad u ovom kvartu... To su stripovi koje je ovdasnja publika propustila, naročito zbog svih ratnih i poslijeratnih turbulencija. Žanrovski svi mogu strpati u takozvanu *twilight zone*, što bismo rekli – ni vrit ni mimo. Nisu ni *fantasy*, ni povijesni, ni krimični, ni avanturistički, ni ljubavni, a opet svega toga pomalo imu u svakoj od tih priča. Diraju više u snove, paralelne svjetovete i podsvijest.

Django i ja smo u kontaktu sva ovo vrijeme (on živi u Amsterdamu već gotovo dva desetljeća) i zadnjih nekoliko godina s obnovljenim intenzitetom *kemijama* nove projekte. Osobno mislim da je Django najbolji pripovjedač na svijetu. Točka. Rasma Škorpijetina...

Ima li strip U zoni sumraka glavni lik i što priče povezuje?

Ono što povezuje sve priče nisu likovi, nego predmeti, artefakti, koji bi se svi trebali naći zajedno u posljednjoj, ultimativnoj, priči. Naime, prvotni plan, od prije dvadeset godina, bio je (i još drži vodu) da uredimo pet albuma u serijalu koji se zove *Pet godišnjih doba*. Peti album, peto godišnje doba, zvalo bi se *Žudnja*, i bilo bi točka susreta i konačnog razrješenja misterioznih predmeta i detalja iz prva četiri albuma. Od svega toga izašao je prvi album *Jesen*, još '90. Pa je uredjeno pedesetak strana olovaka za drugi, *Zima*, a onda je došao rat i raspad sistema... No Čitaoci će se uvjeriti da dobre priče nikad ne zastarjevaju. Dapače, danas mi izgledaju još bolje i znakovitije. Konačni je plan da svakako dovršimo cijeli ciklus. Te priče i likovi još ključaju u nama, i zapravo su veliki teret, jer čuće u zatvoru već dvadeset godina i sve su nemirniji u želji da izađu na slobodu.

Kako će izgledati naslovnica tog albuma?

Naslovnica je bila problem – prvo je na njoj bio jedan đavolak. Večer prije odslaska u tisak sastalo se bizovačko povjerenstvo Matice hrvatske i odlučilo da naslovnica s likom đavola ne može proći (iz povjerljivih izvora saznao sam da je na sastanku sjedio i jedan svećenik – zgodno, zar ne?). Kad sam iduće jutro čuo vijest, bio sam pošandrcao skroz i prva misao mi je bila da otkažem cijeli projekt. A onda sam shvatio da je neodgovorno izigravati mladog gnjevnog pankera – previše ljudi je uložilo energiju u nastajanje te kompilacije, neki trebaju biti i plaćeni... osim toga, fanovi čekaju tu knjigu kao ozbele sunce... Pa sam našao srednjinu rješenje – đavolak ide na stražnju stranu korica, malo smanjen, a ilustracija koja je bila na stražnjoj ide kao naslovnica – vuk sit i koza cijela... Da crkva diktira izdavački program, bilo bi nezamislivo u zemljini prave demokracije, ali ovo što se događa s nama je sasvim u skladu, ne s poviješću, nego s ljudskom glušću koja neprestano ponavlja razred, jer je uvijek imala jedinicu iz povijesti. U svim zemljama koje se približavaju kolapsu uvijek nazadne, desne, konzervativne frakcije jačaju i dolaze na vlast. Pogledajte što se zadnjih nekoliko godina događa zemljama, nekad koljivkama demokracije, kao Njemačkom, Francuskom, Holandijom, Čitavom Skandinavijom... u svima su pobjede na izborima odnijele desne partije. Mase čekaju novog Hitlera da ih Čvrstom rukom izvuče iz dreka. Kad čovjek razmisli koliko se krvi prolilo u zadnjih sto godina za bolje sutra, za slobodu govora, za osmosatno radno vrijeme, za rasnu jednakost, za besplatno školovanje, besplatno zdravstveno osiguranje... sve uzalud... Veliki Brat valja se od smijeha i Novi svjetski poredek je odmah tu, iza idućeg ugla...

Jesu li vam izdavači i inozemstvu ikada uvjetovali izgled i sadržaj naslovnice?

Da, ako postoji specifični profil određenog serijala od prije, onda se naslovnice rade u skladu s tim profilom, da ih publika prepozna kao *brand*. Najčešće ilustratori, pogotovo u Americi, koja je vrlo konzervativna, posjeduju ugrađenu dozu autocenzure i sami znaju što je *politički korektno*, a što nije. Paradoksalno je da sam u doba Juge imao veću kreativnu slobodu nego danas. Osamdesetih sam radio hrpetne ilustracije za *mainstream* glasila velikih naklada, kao *Start, Studio, Danas...* u deset godina dogodilo mi se svega dvaput da su mi redakcije odbiju ilustraciju. Prvi put, kad sam na ilustraciji za *Članak* koji je opisivao političku i ekonomsku situaciju polovicom osamdesetih, nacrtao jugoslavenski grb i zvijezdu koja se topi od onih šest gorućih baklji. Ha! Bilo je to neke vrste predskazanje svega što se desilo za nekoliko godina... Drugi put kad je ilustracija imala eksplicitni erotski sadržaj, a jednik-naručitelj bio obiteljskog profila... Bio sam prilično nabrijan tada, ali nisam snosio nikakve druge posljedice, osim što sam morao ponovno izmisliti i uraditi ilustracije s ne toliko radikalnim idejama. Nakon rata sam, i ovdje i vani, imao puno više odbijenih ilustracija, ali ne zbog politike, već zbog erotikе. Heh...

Kolika je uopće sloboda strip-crtića koji radi po narudžbi i kojem gotovo uvijek netko drugi piše scenoslijed i scenarij?

Moja je sloboda potpuna nakon što dobijem odobren scenarij. Ja kreiram izgled likova, odjeće, scenografiju, montažu, generalni *feeling* cijelog projekta... i pletem se u

scenarij kad mislim da imam bolja kreativna ili narativna rješenja od pisca. Sastavim sam zadovoljan s takvim udjelom na projektu. Davno sam raskrstio s potpunim autorstvom, jer i pisanje priča treba neprekidno trenirati, a za to nemam vremena. Zato taj posao prepustam profesionalcima, koji to svakako bolje rade od mene.

Smatrate li sebe u odnosu na naručeni posao „renesansnim majstorom koji pristupa svojoj Bogorodici“, kako je strip-crtić stare škole u jednom tekstu nazvao novinar...

Hm, to zvuči pomozno... ja ne volim mystificirati ono što radim. Znam samo da svaki posao nastojim uraditi najbolje što mogu u danim okolnostima. Ne razmišljam mnogo o tome kako bi nešto trebalo uraditi – ja sjednem za crtači stoli i uradim. Ne priznajem nikakve kreativne krize i blokove – to su samo ispriče. Fokus i disciplina su zakon. Crtanje i slikanje je moj život – to se živi i radi, to se ne razmišlja.

Često ste radili po narudžbi. Ovisi li u takvim okolnostima stvaranje o nadahnuću? Morate li biti nadahnuti da napravite nešto vrijedno?

Nadahnute je uvijek tu, pogotovo ako imam kao podlogu kvalitetnu priču. Ako je priča osrednja, imam osjećaj da gubim vrijeme. Ali, s druge strane, imam puno motiva, poput, recimo, moje velike familije koju treba hranići. Da uvijek budem inspiriran – i to se može naučiti. Nači čete i motiv i inspiraciju, kud puklo da puklo, ako želite uvijek imati posla i ostati na vrhu. Meni to uspijeva već više od trideset godina.

Vaša iskustva u Americi i raskid poslovne suradnje s Marvelom u neku ruku imaju veze upravo s neslobodom umjetnika u liberalnom kapitalizmu. Možete li reći zašto je došlo do raskida suradnje s Marvelom?

Zbog tadašnje politike Marvela da, kao velika korporacija pod vodstvom novoga predsjednika republikanca (čitaj konzervativca), zagladi sve „čupave“ krajeve, da uniformira produkciju i da stvori od svega jedan prepoznatljivi brand za sve uzraste pod bilo koju cijenu. Da bi se likovi superheroja mogli lijepiti na kutije cereala, teke i pernice za klince... Posljedica toga bilo je prisiljavanje crtača da promijene stil i sliče svi jedni drugima. Ja to nisam uradio, pa su mi u prvoj fazi zabranili da tuširam svoje olovke i pridružili mi nekolinicu tušera koji su sustavno uništavali ono što se zove Kordejev stil. Pa su krenule svađe, ne samo oko toga, nego i zbog cenzure, jer likovi u stripu više nisu smjeli pušiti i piti, heroine nisu smjele nositi premale gaćice i grudnjake i slično... Čak su i krv počeli farbatи u sivo (!) i tako... na koncu sam dobio nogu. Kad sam ih podsjetio da su prekršli ugovor, rečeno mi je da taj ugovor mogu iskoristiti kao toalet-papir. To se zove korporativna kultura...

U pozadini svega bila je i jedna bitna komponenta, tipična muška igra supremacije – svih iz menadžmenta, od predsjednika do finansijskog direktora, bili su kompleksaši, za glavu niži od mene, power trip brijači, i nisu me podnosići od prvoga dana kad smo se sreli uživo.

Usportajući ta iskustva s trenutačnim stanjem u Hrvatskoj – koje je vaše mišljenje o položaju stripa u Hrvatskoj?

Strip u Hrvatskoj, što je parodolsalno, doživljava pravu renesansu na izdavačkom planu. U doba rata i dugo vremena posljive, jedina svijetla točka bio je časopis Kvadrat. Zadnjih godina, zahvaljujući mainstream izdavačima kao Fibra, Libellus, Algoritam, Bookglobe te alternativima, kao Komikaze ili Q strip, tržište je preplavljeno kvalitetnim licencijskim i domaćim stripovima. Posebno bih izdvojio Fibru, iz čiji izdanja probija velika ljubav i entuzijazam, od izbora naslova do divne grafičke opreme i brige oko najsigurnijih detalja svakoga pojedinog izdanja. Paradolsalno je zato jer je tržište malo i kupci siromašni. Utoliko je važna podrška Ministarstva kulture, koje odobrava finansijska sredstva za mnoga od tih izdanja.

Sudjelovali ste u Domovinskom ratu od 1991–1995. Koliko vas je rat promijenio kao umjetnika i kao čovjeka?

Ne volim pričati o tome, ali da, tko se ne bi promijenio u tom ludilu... Da bih ostao iole suviseao, pomogle su mi knjige fantasyja, kojih sam imao pun ruksak.

Jesu li te promjene imale veze s odlaskom iz Hrvatske 1997?

Zapravo sam iz Hrvatske odlučio oticati iz straha da bi se na ovom balkanskom trusnom području mogao vrlo brzo opet desiti neki rat... i kad je 1996. došao poziv da radim u toj kanadskoj tvrtki, objeruće smo ga prihvatali. Vremena su bila nesigurna, posla nije bilo. (Nakon povratka s ratišta čak sam bio na nekoliko mjeseci završio na socijalnoj pomoći, što je bio najponajavačiji osjećaj u mom životu. I tad sam se bio zakleo da će se ubiti ako ikad više budem ovisio o bilo kojoj vlasti, partiji, organizaciji... So far, so good...)

Koji je bio triger za odlazak iz Kanade i što vas je natjeralo da se vratite?

Triger je bio čisti instinkt, spoznaja da, ako ostanem u onom ludilu koje ja zovem *pakao demokracije*, da će se jednostavno ugasiti ili poludjeti, ili postati zločinac. Bilo se u meni nakupilo toliko gnjeva i frustracija...

Znači, goli opstanak, potreba za očuvanjem zdrava razuma prije svega. Mislio sam, ako samo par godina uspijem proživjeti kao slobodan čovjek, vrijedit će... I što sad – svjedokom sam da sve što je u Americi, kao izvoru zla, devijantno, nehumano, zlo, brutalno, dolazi ovamo i da se događa identičan proces pretvaranja ljudi u ovce.

Što je za vas nacionalni identitet i imaju li Hrvati problem s nacionalnim identitetom?

Hrvati, kao prvo, imaju problema s identitetom uopće. Ostao je još na razini pripadnosti klanu, kvartu ili nogometnom klubu... Splitčani ne podnose Zagrepčane, Zagrepčani ne ponose Imočane, Imočanima je pitanje časti da nasanjaju sve ostale, Istrijanima svi ostali idu na živce, ali sva ta plemena opet imaju nešto zajedničko – da pričaju više o glupim Bosancima... i tako unedogled...

Na koji način se uopće, po vašem mišljenju, ovako globaliziranu svjetu može očuvati, prvo osobni, a onda i nacionalni identitet?

Otporom i rušenjem globalizacije. Nema drugoga rješenja. Problem je samo u tome da Novi svjetski poredak zadnjih stotinjak godina naporno radi na tome da otupi mase i učini ih ovacam, time neprestano snizujući točku pucanja mase i uspostavi novi oblik robovlašničkoga društva. U tom dugotrajnom procesu masa je totalno otupljena konzumerizmom i ne buni se, jer ljudi sad imaju osjećaj da će nešto bitno izgubiti ako izđu na ulicu. A to bitno je, kao, stan, auto, namještaj, perilica... Mislim da je još Platon rekao onu: Robovima se najlakše upravlja tako da im se privid slobode.

Hrvatska je odlučan primjer. Pogledajte nedavne masovne štrajkove u Francuskoj. A kad je bilo zadnje veliko okupljanje ljudi u Hrvatskoj? Prije ravno petnaest godina, kad je sto tisuća ljudi došlo na Jelačić-plac da obrani Radio 101. U međuvremenu je vlast opasnih namjera potpuno uništila infrastrukturu, ekonomiju i neovisnost Hrvatske, odsilovala je u svim mogućim figurama venaris, pa ništa. Gaze se nemilice ljudska prava i slobode, pa ništa. Zločinci šetaju slobodni punih džepova, pa ništa. Ljudi se nasilno gura u Četvrti Reich, zvani EU, u koj je biti samo sluganska jeftina radna snaga, pa ništa.

Što je, po vašem mišljenju, razlog da se ljudi protiv svega što ste nabrojali ne pobune? Postoji li način da se ta situacija popravi?

Postoji ona dugotrajnija ofca-opcija, a to je da svi mi, oče kakve jesmo, čekamo da Novi svjetski poredak prirodno implodira, kao što se desilo svim svjetskim carstvima, totalitarizmima i diktaturama u povijesti, kad bi se napuhnule i rastegnule izvan svih logičnih granica vlastitih resursa i zdrava razuma. To bi moglo stvarno potrajati i biti još boljnje u budućnosti – zvijer je žilava i na samrti se najčešće rita.

Druga, brza opcija, jest izaći na ulicu, povješati sve vlastodršće i tajkune naglavčike i pokušati povratiti izgubljenu infrastrukturu, od nafta preko banaka do telekomunikacija. Onda bismo morali riskirati zdržavenu intervenciju zapadnih zemalja koje bi htjele zaštititi uložena sredstva. Prvo bi nas demonizirali preko korporativnih globalnih sredstava informiranja, tako da ostatak svijeta ne bi ni trepnuo na tamo neki genocid tamo neki četiri milijuna krvoločnih ljudaka, protivnika demokracije, koji su, stoka jedna, još i radiju na tajnom oružju masovnog uništenja... I ne bismo bili prva zemlja koju bi to zadesilo. Od Vijetnama, preko Čilea i Salvadoru do Iraka, svjedoci smo takvih intervencija i potpune materijalne i kulturne devastacije spomenutih zemalja. Jesu li, usprkos posljedicama, Hrvati spremni ići do kraja, u ime stvarne slobode, stvarne neovisnosti i stvarne opće dobrobiti? Ili im je dovoljno da i ubuduće kao sluge žive od bačenih mrvica?

Nisu li to odveć radikalna rješenja?

Ne mislim da su radikalna, ona su samo realna i u svima njima Hrvatska kao mala zemlja definitivno gubi bitku. Postoji još mnogo opcija. Treća, utopiskska, opcija je na duge pruge najmudrija i najbolja za zajednicu, bez krvi i građanskog rata, ali, nažalost, mudrost i zajedništvo već davno ne stanjuju ovde. Prvo masovno javno deklarirati neplaćanje poreza nevaljaloj vlasti, ukinuti parlament i stranke kakve znamo, odabratи za zastupnike naroda ljudje koji će taj posao obavljati bez plaće, iz časti, uz svoj redovan posao; zavjetovati plaćanje nužnih davanja u državni proračun onima koji donesu dugoročni, pouzdan, logičan i human, baziran na vlastitim resursima, program za duhovni, ekološki i ekonomski oporavak zemlje. Učiniti prosvjetare, umjetnike i humaniste građanima prvog reda, proglašiti religije isključivo privatnom izborom svakog pojedinca; ukinuti plaćenu pravniku profesijsku (naime, zaštitnike obespravljenih birati među ljudima iz naroda s najsnajžnjim moralnim i etičkim načelima, da rješavaju sporove besplatno, kao i zastupnici); ukinuti korporacije; zadržati samo jednu banku pod nadzorom države, koja će kreditima pomagati izvođenje velikih javnih radova, zdravstvo i duhovno prosjećenje... (ovo je skraćena lista promjena – ima još toga).

A gdje je optimizam i vjera u bolju budućnost?

Optimizam se sastoji u onom što slijedi. Tada treba pljunuti u šake... Pa vlastitim snagama obnoviti proizvodnju, poljoprivredu i kulturu... Stegnuti remen još čitavoj jednoj generaciji i živjeti idućih trideset godina na palenti, grahu i krumpirima, u snažnu uvjerenju je da su krv, znoj i suze jedina opcija za dobrobit naših prapraunuka... Posljednja, i meni omiljena, opcija Četvrtka je na popisu, a ona govori da je davno sve pretkazano i sve nas čeka... Mislim da će početi kao rat za vodu i prerasti u globalni rat u kojem nestaje dvije treće Čovječanstva. Preostala trećina okreće se prvenstveno duhovnoj obnovi. A onda tisuću godina blagostanja. Živi bili pa vidjeli...

Vir: http://www.matica.hr/Vijenac/vijenac436.nsf/AllWebDocs/Veliki_Brat_valja_se_od_smijeha

19.11.2010

Pri 13 kupil strip za 10 centov, zdaj ga je prodal za pol milijona!

Los Angeles, 19.11.2010, 12:19 | N.Š.

Pred skoraj 70 leti je takrat 13-letni Robert Irwin v nekem kiosku v Kaliforniji kupil strip, ki je takrat stal 10 centov. Danes je s prodajo zaslužil pol milijona dolarjev.

Batman mu je prinesel pravo bogastvo! Foto: blogs.setonhill.edu.

Gre za strip, v katerem je bil prvič predstavljen Batman, gre za zvezek iz serije "Detective #27", prodali pa so ga na dražbi. Kupec želi ostati anonimen, za dražbo pa je poskrbela avkcija hiša Heritage Auctions.

Danes **84-letni Američan** je bil nekoč navdušen bralec stripov, zato mu je gotovo žal, da je od celotne zbirke obdržal le tega. Ker gre za izjemno redek primerek, je pozornost zbirateljev sicer vzbujal že prej, a se lastnik za prodajo ni odločil in imel je prav. Pred 20 leti so mu zanj namreč ponujali 'le' **27.000 dolarjev**.

To sicer ni najdražji prodan strip, saj je neki drug lastnik na dražbi lani iztržil milijon dolarjev. **Nobena skrivnost namreč ni, da pravi, predani zbiratelji vedno najdejo denar za stripe, ki dosegajo najbolj vrto glave cene. Preverite, kateri so najbolj nenavadni, najbolj prijubljeni in najdražji.**

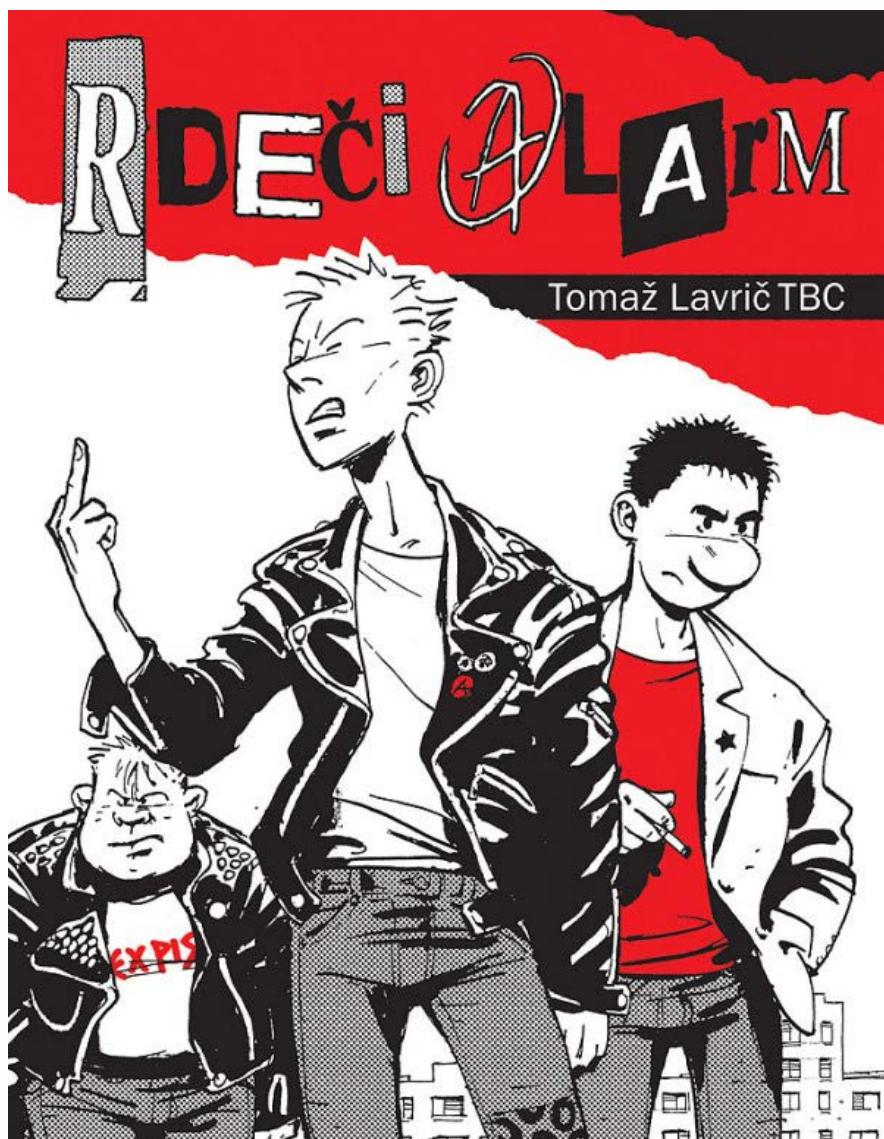
Vir: <http://24ur.com/ekskluziv/zanimivosti/pri-13-lh-kupil-strip-za-10-centov-zdaj-ga-je-prodal-za-pol-milijona.html>

19.11.2010

Dopoljeni Rdeči alarm še glasnejši!

Ljubljana, 19.11.2010, 11:49 | B.T.

Vrhunski domači striparski Tomaž Lavrič je dočakal dopolnjeno izdajo svojega kulturnega stripa Rdeči alarm. Na predstavitvi je bil tudi Engels, član nekdanje punk zasedbe Racija, ki je po stripu posnela pesem.

Stripovski album **Rdeči alarm** je izšel v dopolnjeni oziroma razširjeni obliki.

Strip **Rdeči alarm**, ki ga je **Igor Vidmar** označil za "prvo klasiko naše moderne stripovske literature po Magna Purgi" je po prvotni izdaji pred slabimi 15 leti sedaj z dodatkom dobil še perspektivo iz današnjega časa, vse skupaj pa je izšlo v na novo izdanem albumu avtorja **Tomaža Lavriča**.

Tomaž Lavrič je stripovskim navdušencem spet z veseljem risal unikatna posvetila. (foto: Anže Buč)

Zgodba o "Juretu oziroma Krtu, bivšemu bobnarju benda Rdeči alarm, ki je sedaj vzoren mož in oče, se z nostalгијo spominja zlatih časov ljubljanske scene zgodnjih 80. let, ko je uporna generacija "otrok socializma" prekročila mladost ob hladnih ženskah, mlačnem pivu in vročih ritmih punka."

Celotno zgodbo je Lavrič prepletel med tremi različnimi obdobji, od prehoda iz 70. v 80. leta, v sredini 90. in vse do danes. Z novim albumom pa imamo prvič možnost vse prebrati na enem mestu, v enem kosu.

Na predstavitev v mургелjski striparnici ni manjkalo običajne stripovske klientele, od že omenjenega očeta slovenske punk in alter scene Igorja Vidmarja (v stripu se tudi pojavi!) in **Jureta Engelsbergerja – Engelsa**, do radijca **Jureta Longyke**, animatorja **Grega Mastnaka**, stripofila, pornofila in filomfila **Maxa Modica** in striparja **Iztoka Sitarja**. Prišel je tudi srbski stripar in režiser **Aleksa Gajić**, saj se trenutno mudi v Ljubljani, kjer na Liffu predstavlja izvrstni animirani film *Technotise: Edit in Jaz*.

Nasmejana trojica na predstavitvi: Engels, Tomaž Lavrič in Sandi Buh. (foto: Anže Buh)

Vir: <http://24ur.com/ekskluziv/zanimivosti/dopolnjeni-rdeci-alarm-se-glasnejsi.html>

19.11.2010

Panker Jure Krt v novi preobleki

Kultni strip Rdeči alarm je dobil tudi nadaljevanje
18. november 2010 ob 16:25
Ljubljana - MMC RTV SLO

Stripar Tomaž Lavrič se je odločil ugoditi želji številnih oboževalcev in ponovno izdati kulturni strip Rdeči Alarm o ljubljanski pankovski sceni zgodnjih osemdesetih let.

Zgodba o odraščanju, uporništvu in nostalgiji pankovskega Jureta Krta je v drugi, dopolnjeni izdaji, ki jo je avtor predstavil v ljubljanski Strip.Art.Nici Buch, dobila tudi nadaljevanje.

Kratka zgodba Rdeči alarm je bila prvič objavljena leta 1996 v tedniku Mladina, skupaj z nadaljevanji White riot in Črni dnevi pa je istega leta izšla še v integralni albumski obliki pod skupnim naslovom Rdeči alarm - črni dnevi.

Stripovska klasika, ki je navdahnila tudi glasbo

Prva izdaja stripa v nakladi 700 izvodov je bila hitro razprodana. **Igor Vidmar** je o Rdečem alarmu, ki je izšel tudi v španski stripovski reviji El Vibora in v hrvaški Q, zapisal: "Po Magni purgi prva klasika naše moderne stripovske literature. Zrelo za kresnika. Zrelo za obvezno čítivo." Lavričeva realistično-karikirana risba ter dinamična stripovska priča v Rdečem alarmu je v letu izdaje navdahnila takrat mlado ljubljansko novopankovsko skupino **Racijsa**, ki je uglasila besedilo pesmi iz stripa Rdeči alarm in ga izdala na istoimenski CD-plošči.

Kitarist Racije in stripovski avtor **Jure Engelsberger** je bil eden od gostov na predstavitev nove izdaje Rdečega alarma in je skupaj z Lavričem in Sandijem Buhom razglabil o stripu, panku, preteklosti in prihodnosti.

Nova izdaja Rdečega alarma na 92 straneh

Rdeči alarm je med domačimi poznavalcji stripa najbolj cenjen album **Tomaža Lavriča**, ki je poznan predvsem kot avtor Mladinice Diareje. Obiskoval je Srednjo šolo za oblikovanje in kasneje Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani, ukvarja pa se z ilustracijo, stripom in politično karikaturo.

Njegovi stripi so do zdaj doživeli več kot 40 različnih domačih in tujih izdaj, kot stripovski avtor je sodeloval tudi na številnih evropskih festivalih in prejel nekaj mednarodnih nagrad.

Nova izdaja Rdečega alarma v trdi in mehki vezavi na 92 straneh združuje vse objavljene zgodbe in nekaj dodatnega gradiva. Tokrat je v nakladi 900 izvodov izšel v zbirki Republika Strip revije Stripburger pod okriljem izdajatelja Forum Ljubljana.

Rdeči alarm, stripovska zgodba o odraščanju, uporništvu in nostalgiji pankerja Jureta Krta je v drugi, dopolnjeni izdaji dobila tudi nadaljevanje. Foto: Stripburger

Rdeči alarm je med domačimi poznavalci stripa najbolj cenjeni album Tomaža Lavriča, ki je sicer poznan predvsem kot avtor Mladinine Diareje. Foto: Wikipedia

Vir: <http://www.rtvslo.si/kultura/drugo/panker-jure-krt-v-novi-preobleki/244225>

19.11.2010

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

18.11.2010

ENODNEVNA STRIPBURGERJEVA STRIPDELAVNICA

Od zgodovine stripa, jam sessiona do lastnega stripa v enem dnevu

Kdaj: sobota, 27. november 2010, 10.00-18.00 (vmes pavza za kosilo)

Kje: Kulturni center Krice Krace, Kranj

Vstopina: brezplačno

PRIJAVE SPREJEMAMO NA:

Andrej Štular, 031 599921, core@mail.ljudmila.org

Stevilo udeležencev delavnice je omejeno.

Urednistvo revije Stripburger z namenom spodbujanja razvoja stripovske ustvarjalnosti in kulture organizira tudi brezplačne stripdelavnice.

Delavnice vodijo stripovski avtorji: Andrej Štular, David Krancan,

Matej Kocjan

Enodnevna Stripburgerjeva delavnica je namenjena mlajšim zacetnikom (od 9. leta dalje) in nudi osnovni vpogled v stripovsko ustvarjalnost.

Vec v priponki!

Vizualni material za novinarje v na

<http://www.ljudmila.org/stripcore/stripdelavnica/>

-- Strip Core c/o Forum Ljubljana
Institute for Art and Cultural Production
Metelkova 6, SI - 1000 Ljubljana, Slovenia
tel. +386 1 2319662, fax. +386 1 4338074
<http://www.ljudmila.org/stripcore>

18.11.2010

Novice.Dnevnik.si Tiskane izdaje/Dnevnik

predstavitev strip albuma**Poklon ljubljanski punk sceni**

Pop/kultura - četrtek, 18.11.2010 Tekst: (nr)

Ljubljana V Strip.art.nici Buch bodo danes predstavili novo izdajo strip albuma Rdeči alarm, avtorja Tomaža Lavriča. Album poleg kulnih stripov Rdeči alarm, White Riot in Črni dnevi vsebuje tudi nov strip z naslovom P.S., in kot tak - po avtorjevih besedah - predstavlja dopolnjeno oziroma celostno izdajo s skupnim naslovom Rdeči alarm.

(Foto: arhiv Forum Ljubljana)

Kratka zgodba Rdeči alarm je bila prvič objavljena leta 1996 v tedniku Mladina kot samostojno delo, z nekaj zamika pa sta ji kot nadaljevanji sledili še White riot in Črni dnevi. Vsi trije stripi so v integralni albumski obliki pod skupnim naslovom **Rdeči alarm - Črni dnevi** izšli leta 1996 v samozaložbi, skromno poimenovani Cult Comics, v nakladi 700 izvodov. Rdeči alarm je med domačimi poznavalci stripa najbolj cenjeni album Tomaža Lavriča, tako rekoč kulturno čitivo. V prvi vrsti je to Lavričev poklon ljubljanski punkovski sceni zgodnjih osemdesetih let prejšnjega stoletja. Prav tako pa lahko v tem stripu uživajo bralci, ki znajo ceniti preprosto, nepretenciozno, vendar zelo življensko zgodbo o odraščanju, uporništvu in nostalgiji, ali pa jih navdušujeta Lavričeva realistično karikirana risba ter dinamična stripovska pripoved.

Glavni junak zgodbe je Jure alias Krt, nekdanji bobnar benda Rdeči alarm, zdaj pa že dolgo vzoren državljan, mož in oče, ki se z nostalgijo spominja zlatih časov ljubljanske scene z začetka osemdesetih let, ko je uporna generacija "otrok socializma" prekročila mladost. Kot je povedal Lavrič je bil razlog za dopolnjeno izdajo ta, da je imel "vedno občutek, da ta zgodba ni bila do konca povedana, da je nekatere stvari treba še povezati in zaključiti." "Pa zabavno se mi zdi, da se dogaja v realnem času, ko se starci dedci pri 45. in 50. letih spet srečajo in jim ni jasno, kam je vse šlo tako hitro. Oni bi še noreli, pa imajo kravate in revmo in vnuke."

Vir: http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042403827

18.11.2010

DELO.SI

četrtek, 18.11.2010

Ko ena roka piše in druga riše**Podoba knjige ... knjiga podob**

Nagrado za življenjsko delo je letos dobila Melita Vovk, nagrado Hinka Smrekarja so podelili Danijelu Demšarju, plaketi Alenki Sottler in Zvonku Čohu, priznanji pa Marjanu Mančku in Damijanu Stepančiču.

Nagrado za življenjsko delo je letos dobila Melita Vovk, nagrado Hinka Smrekarja so podelili Danijelu Demšarju, foto: Matej Družnik/Delo

Jelka Šutej Adamič | sre, 17.11.2010 20:32

Vir: <http://www.delo.si/clanek/129472>

17.11.2010

Slovenska ilustracija se (vsako drugo leto) na ogled postavi

9. bienale slovenske ilustracije

17. november 2010 ob 13:05,

zadnji poseg: 17. november 2010 ob 20:31

Ljubljana - MMC RTV SLO/STA

V Galeriji Cankarjevega doma se je s podelitvijo nagrad in odprtjem razstave začel 9. slovenski bienale ilustracije, na katerem se tokrat predstavlja 55 umetnikov (in ena avtorska skupina).

Dobitница nagrade za življenjsko delo je letos **Melita Vovk Štih**, nagrado Hinka Smrekarja so podelili **Danijelu Demšarju**, plaketi Hinka Smrekarja **Alenki Sottler** in **Zvonki Čoh**, priznanji pa **Marjanu Mančku** in **Damijanu Stepančiču**.

Žirija se je odločila tudi za posebne pohvale po izbiri vsakega člena posebej, prejmejo pa jih **Nina Mrdenović** po izbiri **Črtomirja Freliha, Jure Engelsberger** po izbiri predsednika **Radovana Jenka, Ana Zavadlav** po izbiri **Judite Krivec Dragan, Žarko Vrezec** po izbiri **Alenke Vidrgar in Andrej Stular** po izbiri **Nine Pernat Spahić**.

Kritična ost, začnjena z ironijo

Kot je v utemeljitvi nagrade zapisal umeštvozin Iztok Premrov, Melita Vovk Štih poslanstvo slikarke in ilustratorke razume kot angažiran in predan poklic, zato je, kar koli je narisala ali naslikala, to naredila s precejšnjo mero ironije. "Imam nek prirojen čut za to, da vse nekoliko obrnem na satirično plat, malo humorno, ampak ne kot karikaturo. Sem zoper tisto, kar je ljubko in srčano, kar je zlizano in krasno. Od nekdaj sem šla v grotesknost, pa ne tisto zlobno in strupeno ali kritičnost, ki hoče za vsako ceno vse izničiti. Šla sem ravno toliko, da se ljudje zavejo, kaj je ..." o svojem ustvarjalnem pristopu pove Vovkova. Za svoje ilustracije je že dvakrat prejela Levstikovo nagrado, in sicer leta 1957 in leta 1965.

Marsikje je v delu Melite Vovk opaziti, kako jo je navduševal evropski, posebej še nemški ekspressionizem, ki je za svojo prebojnost potreboval angažiran in kritično sporočilnost. Tako slikarko lahko bolje primerjamo s takratnimi sočasno ustvarjajočimi moškimi ilustratorji, ki so delo pojmovali drugače od svojih ženskih kolegic "pravljičark". Vovkova je z ilustracijo prikazovala svojo resničnost, ki je bila daleč od idealizirane in ljubke, bila je stvarna v vsej začnjena s kančkom ironije. In ravno to Melito Vovk z njenim ogromnim ilustratorskim opusom postavlja na prav posebno mesto med našimi izvirnimi ilustratorji dvajsetega stoletja, je prepričan Premrov.

Iustratorski dosežki ostalih nagrajencev

Danijel Demšar je nagrajen za ilustracije v knjigi Roža v srcu Bine Štampe Žmavc, ki je izšla v Mladinski knjigi. Ilustrator s predstavljenimi deli ob popolnem obvladovanju slikarskega metjeja presega neposredno ilustratorsko pripoved. S pretanjeno izbranimi simboli dosega izrazito likovne, sublimne rešitve in mojstrsko obvladuje polje monokromnosti, ki ga nadgrajuje z nežnimi, a učinkovitim barvnimi akcenti. Umetnik razvija slog, ki je vedno nov in nenavadan, a tudi kontinuiran v posebni občutljivosti, ki je povsem njegova in prepoznavna, piše v utemeljitvi.

Alenka Sottler je prepričala z ilustracijami v knjigi Cesar in roža Bine Štampe Žmavc (Založba Miš). Žirija ocenjuje, da večkrat nagrajena ilustratorka vedno znova preseneti, saj se izjemna virtuoznost njenega ustvarjanja z vsakim delom stopnjuje in razkriva nove možnosti, ki jih ponuja risba. Njeno raziskovanje likovnosti se tu odraža v natančni in čvrsti gradnji prostora ter pogumni, a vendar smiseln uporabi barv, s katero doseže nenavaden in izviren kolorit. Z druge strani premišljeno eksperimentira s tehničnimi

sredstvi in tokrat svojo prijubljeno klasično tempero učinkovito uporabi na potiskanem platnu.

Zvonko Čoh je nagrajen za ilustracije v knjigi Urška Andreja Rozmana Roze (Mladinska knjiga). Čoh v že tradicionalno prepoznavnem stilu skozi svojo ilustratorsko pripoved, polno izvirnega humorja, vedno znova razkriva svoje obsežno slikarsko znanje. In čeprav pogosto uporablja sodobne filmske in stripovske pristope, je njegovo čvrsto izhodišče klasično slikarsko. Čoh vztraja v slikarski odličnosti, duhovitosti, ikskrivosti in sočni barvitosti, je zapisano v utemeljitvi nagrade.

Priznanje Hinka Smrekarja si **Marjan Manček** prislusi za ilustracije v knjigi Krilate in kosmate basni Nataše Konc Lorenzutti (založba Didakta). Kot piše v utemeljitvi, Manček sodi med tiste ustvarjalce, ki ne izhajajo iz klasičnih slikarskih premis, ampak elemente oblikovanja, stripa in karikature uspešno združujejo v sproščeno in humorino obarvano risbo, ki pripoveduje zgodbe. Izjemen je v vizualnem podajanju zgodb, v katerih nastopajo živali. Na prvi pogled zelo preproste risbe s prijazno duhovitostjo zaznamujejo značaje vseh nastopajočih likov.

Damijana Stepančiča nagrajujejo za ilustracije v avtorski knjigi Zgodba o sidru (Mladinska knjiga). V svojem delu ohranja globoko povezanost s tradicijo slikarstva in ilustracije, pri čemer mu tokrat uspeva nadvse smiseln in prepričljivo sodobno likovno govorico povezovati z elementi starih rokopisov in zemljevidov. Z izvirno premišljeno likovnostjo ustvarja dinamične podobe, polne nadrobnosti, ki v celoti izkazujejo avtorjevo neverjetno umetniško in živiljenjsko domišljijo, so zapisali v utemeljitvi.

Ilustrator Boccaccievih "sočnosti"

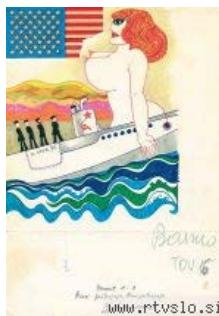
Hommage začetnikom slovenske ilustracije je letos posvečen akademskemu slikarju **Vladimirju Lakoviču** (1921-1997). Lakovič je v 50. in 60. letih prejšnjega stoletja ilustriral Hoffmannove pripovedke, Boccacciov Dekameron in De Costerjevega Tila Ulenspiegela, ob tem pa še številne naslove iz domače in prevodne mladinske literature ter bibliofilske pesniške zbirke.

"Mislim, da je pri Ulenspieglu nastala neka virtuoznost, ki bi lahko pripeljala do razkroja," je bil prepričan Lakovič. "V nekem smislu me je to motilo. Pri Ulenspieglu se vse še drži skupaj, virtuoznosti zaradi virtuoznosti pa ne maramo. Po njem bi lahko bila le še abstrakcija. Sicer pa tudi nisem dobil primerne knjige. Rad imam sama prav določene. Če bi mi ponudili na primer Simplicissima (H. J. Ch. Grimmelshausen), bi ga delal z veseljem. Sodobne literature pa ne. Pri njej se mi zdi škoda ilustracije, ker govorí že sama po sebi."

Spremljevalni program bo v Mali galeriji ponudil spominsko razstavo **Lidije Osterc** (1929-2006). Kot je ob razstavi zapisala umetnostna zgodovinarka Judita Krivec Dragan, ima Lidija Osterc med "pravljičarkami", ki so zaznamovale slovensko ilustracijo v 50. in 60. letih prejšnjega stoletja, posebno mesto. Slikarka je imela do ilustracij svojstven odnos. Teh ni videla le v svetli podobi, temveč jo je skoraj enako vznemirjala njihova temnejša plat.

Slovenski bienale ilustracije v Cankarjevem domu pripravljam v sodelovanju z ilustratorsko sekcijo Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Bienale, ki letos poteka pod motom **Podoba knjige...knjiga podob**, bo odprt do 10. februarja 2011.

A. J., M. K.

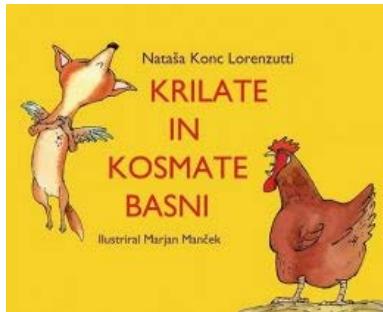
Vovkova se ukvarja s slikarstvom, grafiko, risbo, ilustracijo, scenografijo, kostumografijo in karikaturo. Njeno temeljno izrazilo je risba - sprva čista, realistična, obrisna risba, ki jo je sčasoma s skiciozno potezo dopolnjevala z značilnimi karikiranimi detajli in tako dosegla specifično humorino naravnost predvsem ilustratorskega dela. Težišče njenega dela pa je ilustracija. Tako pri delu za mlade in odrasle kot v osnutkih za sceno in kostume se z bogato likovno ustvarjalno domišljijo in poglobljenim razumevanjem vživlja v literarne predloge. Ilustrirala je več kot 80 knjig.

Kot je zapisano v utemeljitvi nagrade, je Melita Vovk Štih z ilustracijo prikazovala svojo resničnost, ki je bila daleč od idealizirane in ljubke, bila je stvarna in vselej začinjena s kančkom ironije. In ravno to Vovkovo z njenim ogromnim ilustratorskim opusom postavlja na prav poseben položaj med našimi izvirnimi ilustratorji dvajsetega stoletja. Foto: MMC RTV SLO

Danijel Demšar razvija slog, ki je vedno nov in nenavaden, a tudi kontinuiran v posebni občutljivosti, ki je povsem njegova in prepoznavna, je zapisano v utemeljitvi. Foto: Mladinska knjiga

Marjan Manček je nagrajen za ilustracije v knjigi Krilate in kosmate basni Nataše Konc Lorenzutti. Foto: Didakta

Vladimir Lakovič je bil med 2. svetovno vojno aktivist in partizan; leta 1942 je bil interniran v koncentracijskem taborišču Flossenbürg. Po vojni je na ALU-ju v Ljubljani študiral slikarstvo, študij nadaljeval na specialki za slikarstvo pri profesorju Gabrijelu Stupici in ga zaključil leta 1951. Nagrada Prešernovega sklada za ves svoj opus je prejel leta 1973.

Vir: <http://www.rtvslo.si/kultura/razstave/slovenska-ilustracija-se-vsako-drugo-leto-na-ogled-postavi/244129>

17.11.2010

Bili smo na CRŠ-ju

Žiga, Iztok, Ratko, Maza

Tomaž Lavrič

Avtorji Štef Bartolič, Iztok Sitar, Alekša Gajić in moderator Aleksander Buh na predstavitev

Vir: www.paucina.com

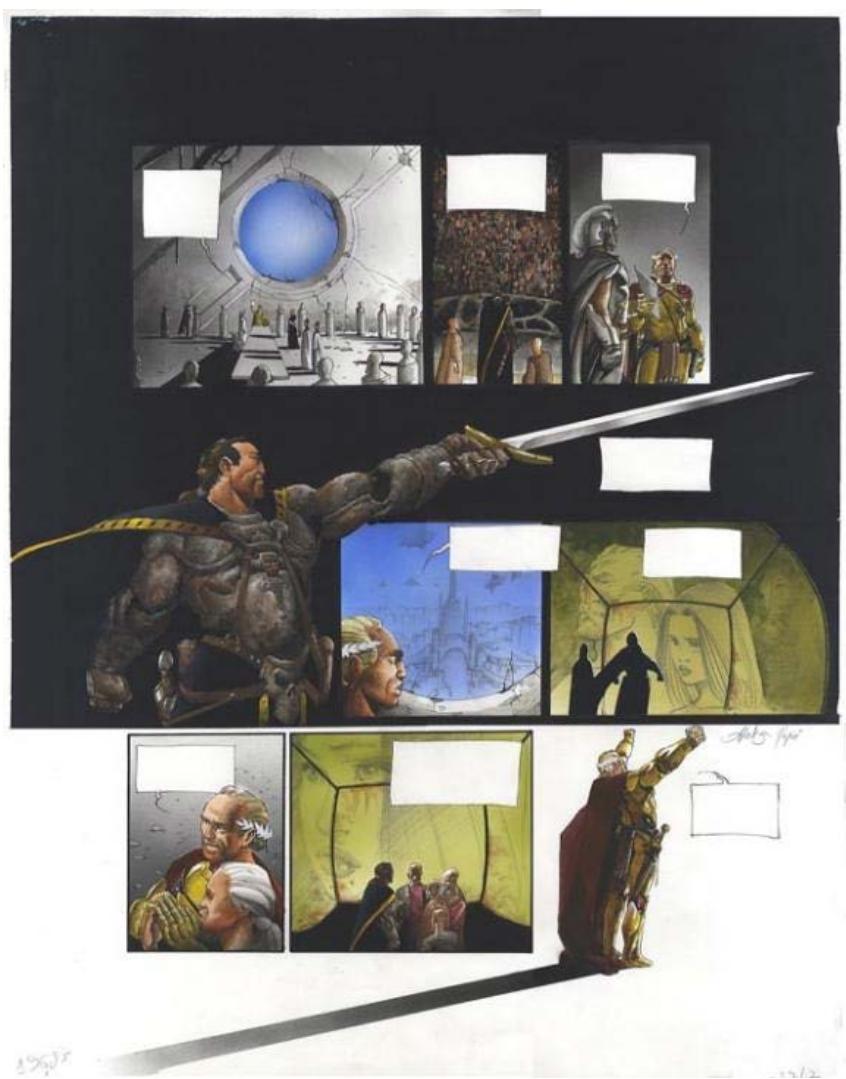
17.11.2010

Vas zanima nakup originalov Alekse Gajića?

Odtipkajte gajic na tej strani: <http://www.danielmaghen.com/fr/index.htm>

Interesantne cene, kaj ne?
Recimo tale je 1.000,00 evrov.

Nekaj teh originalov si lahko do petka ogledate v Murgle centru.

15.11.2010

Gremo mi po svoje

Ste opazili, kakšno lepo majico nosi Zrnec v filmu Gremo mi po svoje?

15.11.2010

Novice.Dnevnik.si Tiskane izdaje/Dnevnik

Uspešna sinteza risbe in besedila

Pop/Kultura - petek, 12.11.2010 Tekst: Špela Standeker

Strip v verzih, z zgornjim naslovom Strip je že vredu mama, je plod sodelovanja vsestranskega umetnika Andreja Rozmana Roze in stripovskega ustvarjalca Marka Kocipra. Slednji je v preteklosti že večkrat povedal, da raje ustripi že napisane zgodbe (v tem primeru pesmi) in očitno postaja, da mu gre to vedno bolje od rok. Za tokratni album je izbral nekatere pesmi, ki jih je Roza izdal pod naslovom Je že vredu mama (KUD France Prešeren, 1997), stripi pa so bili prvotno objavljeni na kulturnih straneh časopisa Delo.

Urška je bilo ime prevzetnici v romantični baladi Povodni mož, po kateri je Roza – prosto po Prešernu – ustvaril svojo pesem s preprostim naslovom Urška. Ker pa danes to ime ne evocira nujno Prešernove Urške, je Kociper stripovski interpretaciji dodal še ščepec politične satire ter na desetih straneh ustvaril zabaven in jedrnat strip, ki si vsekakor zaslubi pet zvezdic. Poleg njega izstopa tudi strip Lepa Vida v akciji, neke vrste parodija na vsem znano ljudsko pesem, ki pa v tokratni verziji s »posebno Mobitelovo akcijo« dobi dodatno dimenzijo.

Pri združevanju besedila in risbe je včasih težko najti pravo ravnotežje, še posebno kadar je v igri poezija, vendar pa je Kociper poskrbel, da imata tekst oziroma Rozovi verzi in vizualna plat v tokratni kombinaciji enakovredno vlogo. V prepoznavnem karikaturnem slogu je izrisal zgodbe, z uporabo detajlov (in mestoma tudi barve) pa je iz protagonistov ustvaril prepričljive like. Dogajanje je skoncentriralo na zgolj nekaj strani, tekst (ponekod tudi tekstovne oblačke) pa je na različne načine vkomponiral v samo risbo. Na tak način mu je uspelo zgodbe oziroma pesmi ne samo »ustripiti«, temveč tudi ustrezno nadgraditi.

Vir: http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042402582

15.11.2010

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

15.11.2010

Playboyevi stripni dražbi

Playboy - veliko več kot zgolj podobe golih deklet

Imperij mogotca Hefnerja prodaja svojo zbirko umetnin
13. november 2010 ob 11:02,
zadnji poseg: 13. november 2010 ob 11:22
New York - MMC RTV SLO/STA

Na kaj pomislite, ko slišite besedo Playboy? Na Pamela Anderson, morda tudi na Marilyn Monroe? Salvador Dalí pa najbrž ni ravno prvo ime, ki vam pada na pamet.

Podjetje Playboy, ki mu gre poslovno slablo, prodaja svojo zbirko umetnin. Dela, ki so v lasti podjetja Playboy Enterprises, bodo 8. decembra ponujena na dražbi pri Christie's v New Yorku, je napovedala dražbeni hiši. Med eksponati, ki jih bodo dražili, je tudi delo Rdeča usta ameriškega popartističnega umetnika **Toma Wesselmann**. Za delo Mouth 8, ki velja za "zvezdo" dražbe, avkcionarji postavljajo ceno, ki se giblje med dvema in tremi milijoni dolarjev oziroma 1,4 do 2,1 milijona evrov.

Dražili bodo tudi fotografijo **Marilyn Monroe**, ki je bila posneta za prvo naslovnico revije Playboy decembra leta 1953. Njeno ceno postavljajo na 10.000 do 15.000 dolarjev oziroma od 7.000 do 10.700 evrov.

Najslavnejšo revijo za moške je leta 1953 zagnal **Hugh Hefner**. Od druge številke naprej je logo s stiliziranim zajčkom, delo grafika **Arta Paula**, zaščitni znak revije Playboy. Pozneje je revija prerasla v podjetje, ki se ukvarja tudi z drugimi mediji - televizijo, videom in spletom. Playboy ima več mednarodnih izdaj, tudi slovensko.

Danes ime Playboy pomeni veliko več kot moško revijo s fotografijami golih deklet, je tudi ena znamk, ki so najbolj zaznamovale ameriško vizualno kulturo, piše v katalogu razstave. Odkar je prvo številko leta 1953 krasila Marilyn Monroe, so pri reviji prepoznali številne umetnike, modele, piscs, ilustratorje in fotografje ter jim dali priložnost, da se dokažejo in dozorijo, hkrati pa bogatijo raznoliko vsebino revije. Ta je kmalu zaslovela ne le zaradi erotičnih fotografij, temveč tudi zaradi provokativnih in zanimivih člankov in estetske podobe v celoti.

Je pa ženski akt je že desetletja neločljivo povezan prav s Playboym, ki je ves čas rušil meje med visoko in popularno umetnostjo. Estetika revije je za delo Playmate navdahnila celo velikega slikarja **Salvadora Dalija**. Delo, ki spada med najbolj dragocene na dražbi, je dolga leta viselo v spalnici Hugh Hefnerja.

V skoraj 60 letih obstoja revije je Hefner Playboy spremenil v svetovno znamko. Konkurenca na spletu pa je vendarle neusmiljena. Playboy Enterprises je po zadnjih znanih podatkih imel 5,4 milijona dolarjev (3,8 milijona evrov) izgube.

Pri hiši Christie's bodo pod naslovom Leto zajčka dražili 80 fotografij, več kot ducat sodobnih del in 24 stripovskih izdelkov.

A. K.

**Katalog razstave
si oglejte tukaj.**

Ikonično fotografijo Marilyn Monroe na rdečem žametu je leta 1949 posnel Tom Kelley. Foto: Christie's

Hugh Hefner je s svojo umetniško žilico - v mladih letih je bil risar stripov - zaznamoval tudi vizijo revije Playboy, ki še danes ostaja temelj njegovega poslovnega imperija. Foto: Christie's

Vir: <http://www.rtvslo.si/kultura/drugo/playboy-veliko-vec-kot-zgolj-podobe-golih-deklet/243813>

09.11.2010

RENESSANSA STRIPA U HRVATSKOJ

Marko Šunjić: Strip je konačno izašao iz geta

Autor: Adriana Piteša

Strip vraća svoju publiku, a sve je više i pozitivnih reakcija službenog 'kulturnog establishmenta'

Indikator stabilnosti izdavačke scene uvek je postojanje malih, specijaliziranih izdavačkih kuća kojima komercijalni aspekt nije motor pokretač. U Hrvatskoj se takvi izdavači mogu prebrojiti na prste jedne ruke, a jedan od njih je izdavačka kuća Fibra, pokrenuta u lipnju 2006. godine u Zagrebu, koja izdaje samo stripove.

Izdavački pothvat

Zahvaljujući glavnom uredniku Marku Šunjiću i njegovoj ekipi, u kratkom vremenu dogodila se mala renesansa stripa u Hrvatskoj pa je tako, primjerice, prošlogodišnje izdanje "Mausa" Arta Spiegelmana redovito uvrštavano u izdavačke pothvate godine. Novi naslovi Fibre su "Vam", kuljni strip Igora Kordeja iz 80-ih, "Hodočasnik zvijezda", "Kolekcionar"...

Šunjić stripove bira po jednostavnom principu:

- Meni je neki strip (film, knjiga) dobar ako mi je stalo do njegovih likova, a pogotovo ako se mogu poistovjetiti s njima, u većoj ili manjoj mjeri. Što se samog kriterija odabira tiče, presudan je isključivo osjećaj nakon što zaklopim korice: pomislim li "ovo je izvanredno, ovo moram objaviti" ili ne.

Je li strip kod nas konačno izašao iz geta?

- Mislim da strip definitivno jest izašao iz geta, jer je primjetno sve veće zanimanje publike koja nije a priori usmjerena ka njemu, kao i sve učestalije pozitivne reakcije službenog "kulturnog establishmenata" koje pridonose razbijanju raširenih predrasuda usađenih u kolektivnu svijest domaće publike o stripu kao "šudu za infantilne". No, usprkos tom širenju, publika je i dalje malobrojna, pogotovo ako se sjetimo popularnosti i masovnosti koju je strip imao u drugoj polovici prošlog stoljeća.

Na što je šira, tj. netipična, nežanrovska publika najbolje reagirala?

- Kod nas su, kao i u inozemstvu, veliku popularnost doživjele intimne, (polu)autobiografske gorko-slatke drame (tzv. slice of life stripovi), u kojoj nema klasičnih strip junaka i pustolovina, nego je riječ o "običnim", svakodnevnim pričama i problemima suvremenog čovjeka u suvremenom društvu. Taj val je krenuo s "Mausom", koji je, uz "Persepolis" i "Svagdanju borbu", doživio najbolji prijem kod "nestripovske" publike.

Drugo izdanje 'Pakla'

O "Mausu" i "Svagdanjoj borbi" najviše se i pričalo. Jesu li to i vaši ljubimci?

- Budući da stripove koje objavljujem biram prema svom ukusu, svi su mi na neki način posebni i dragi, tako da mi je jako teško izdvojiti ljubimce. No, ako već moram, izdvojio bih "Svagdanju borbu", "Pakao", koji će postati prvi Fibrin strip koji će doživjeti drugo izdanje, i "Mausa", a od domaćih su to "Grendeli: Ponos vragova" Darka Macana i Edvina Biukovića, "Crveni alarm" Tomaža Lavriča i "Papak" Frane Petruše - sve zaista iznimna djela. Iznenadio me relativno mlak prijem "Eternauta", kulturnog argentinskog strip klasička, i "Putovanja u Italiju", Švicarskog autora Coseya.

Što je ostala neostvarena izdavačka želja?

- Pokrenuti domaću produkciju. Imamo sjajne autore koji itekako imaju što reći "samo" im treba omogućiti uvjete da stvaraju.

Vir: <http://www.jutarnji.hr/marko-sunjic--strip-je-konacno-izasao-iz-geta/902012/>

08.11.2010

Technotise

Kako se stvara srpski animirani film

Prošlo je mnogo godina od kada je stvoren strip „Technotise“, diplomski rad Alekse Gajića na Fakultetu primenjenih umetnosti i dizajna. Radnja stripa, za koji je scenario pisao Darko Grklinić, smeštena je u daleku budućnost, u Beograd 2074. godine. Futuristička vizija kojom strip odiše promenila je svoj oblik poslednjih nekoliko godina da bi se ponovo rodila, ovoga puta u obliku filma, koji će bioskopsku premijeru imati 28. septembra u beogradskom Centru „Sava“.

Film su do sada videli posetnici festivala Cinema City koji je održan početkom juna u Novom Sadu, kada su filmu dodeljene dve nagrade, i to Nagrada publike i Nagrada za poseban doprinos domaćoj kinematografiji. Film je prikazan i na muzičkom festivalu Exit: „Za vreme tri projekcije, koje su se održavale na različitim punktovima u Novom Sadu, film je pogledalo oko 7000 ljudi“, kaže Alekse Gajić.

Ovaj ilustrator i strip umetnik odavno je razmišljao o mogućnosti da napravi animirani film, a s obzirom na to da je ljubitelj anime ostvarenja, posebno načina na koji Japanci pristupaju futurističkom setingu u njima, odlučio se da film radi po uzoru na japanski model animacije. Veći deo posla rađen je pomoću programa Moho, sada poznatog kao Anime Studio Pro 5. Glavna dilema bila je oko toga gde koristiti Moho, a gde ne. Dobra strana toga jeste da se neke stvari s njim rade brže i da je mnogo veća kontrola same animacije. Loša strana jeste to što mi se nije dopadao zbog morfološkog izgleda kao u Flashu. Klasična animacija ima svoj šmek, i ta titrava linija nekako obogaćuje, međutim neke stvari su za nas u 2D animaciji bile nedostizne, naročito lagani pokreti i uklapanja sa 3D pozadinom“, navodi Gajić. Prvobitna ideja korišćenja programa Moho bila je da se u njemu rade vokalizacija i mimika lica. Iz tog postupka prešlo se u povezivanje (nekad i do nivoa kompozitinga) svih vrsta animacija koje su korišćene u filmu, počevši od klasične animacije, preko vektorske do 3D animacije. Sposobnost ovog programa da savršeno morfuje bilo kakve oblike dala je mogućnost ekipi filma da skrati neke postupke klasične animacije, da „umekšava“ klasičnu animaciju pre i posle glavnog pokreta i omogućila pripremu, odnosno završetak pokreta, kao i animiranje usporenih pokreta likova. Najveći izazov predstavljali su pokušaj da se prevaziđe mehaničko kretanje usana, koje se često može videti kod japanskih anime ostvarenja, i uklapanje vokalizacije u film, gde se Moho takođe pokazao kao najbolji.

Igor Dragišić je uz podršku Nebojša Andrića, Aleksandra Novte, Slobodana Kovačevića, Antoana Simića i Ivana Pejića bio zadužen za 3D animaciju. Problemi sa kojima su se suočili bili su improviziranje, uklapanje grubih skica i specifičnog estetskog koncepta tokom kreacije filma u već ustanovljene 3D principe. „Tokom napredovanja projekta pokazalo se koliko je važno povezivanje i usklađenost različitih specijalnosti – kompozitinga, 2D vektorske animacije i 3D-a. Danak neiskustvu u radu na ovakvom projektu plačali smo svi, a kada bi se pojavili problemi u bilo kom segmentu produkcije, nalazili smo načine da jedni drugima olakšamo posao. Tako smo оформili smo metodologiju rada na kadrovima i postavili modele rešavanja problema koji bi se eventualno pojavili u budućnosti. U nekim slučajevima je, na primer, 3D animacija modifikovana tako da se olakša 2D vektorska animacija, a u nekim je kompoziting svojim efektima rasterećivao postavku 3D kadra“, kaže Igor Dragišić.

Kompoziting ili finalno sklapanje kadrova sastavni je deo procesa stvaranja svakog animiranog filma. Prilikom rada na ovom filmu korišćen je softver After Effects, koji se pokazao kao izuzetno korisna alatka. Kompletan rad na kompozitingu svodio se, pre svega, na postavljanje prethodno animiranih likova i korekciju kolorita da bi se dobila što realnija atmosfera, a mnogi kadrovi u potpunosti su rađeni kompozitingom. Kako je to kraj procesa stvaranja kadra, vide se sve greške prethodnih procesa.

Pečat filmu nisu dali samo ilustratori i kompjuteri već i glumci. Aleksa Gajić posebno izdvaja velikane filmske umetnosti Seku Sablić i Petra Kralja, a njihovo učestvovanje na filmu za njega predstavlja veliku čast. Glasove animiranim likovima dali su i Nebojša Glogovac, Nikola Đuričko i Srđan Todorović, a glavna glumica u filmu je Sandra Knežević. Pored premijere filma, u prodaji će se naći novo i dopunjeno originalno izdanje stripa iz 1998. godine, kao i „Art off“ filma, knjiga koja je zamišljena kao luksuzno izdanje u okviru kog će se čitaoci na popularan način upoznati sa tehnikama rada na ovom filmu, kao i sa trikovima koji su korišćeni u produkciji.

Iris Miljković

08.11.2010

IV. BD StripFest - Stari grad Celje, 2010

Foto: Tomaž Bobnar

Organizator Vojko Volavšek

Predstavitev novosti Studia Risar, sodelujejo Vojko Volavšek, Aleksander Buh in Tomaž Lavrič.

Risanje in podpisovanje: Bernard Kolle, Tomaž Lavrič in Iztok Sitar.

Stripovska delavnica, vodi Simon Sanda.

Humanitarna licitacija.

Glasbeni gost Adi Smolar

07.11.2010

POJOCI GRAD, priročnik za gradnji izvirnih instrumentov v stripu!

torek, 09. november 2010, ob 18:00, Kino Siska, Ljubljana

Ilustratorka, oblikovalka in avtorica stripov Kaja Avbersek bo predstavila projekt Pojoci grad, ki je rezultat sodelovanja s skladateljem in glasbenikom Petrom Kusom ter prevajalcem, raperjem in pravljicarjem Bostjanom Gorencem Pizamo. Priročnik, ki je posebna izdaja revije Stripburger, sestavlja ilustrirana pravljica in strip o kralju, ki je hotel postati podoben slavcu in si je zato iz glasbenih instrumentov zgradil pojoci grad ter navodila za izdelavo podobnih glasbil. S priročnikom lahko bralci na zabaven, poljuden ter likovno privlacen nacin raziskujejo svet glasbenih instrumentov in akustike ter spoznavajo, kako je mogoce ucinkovite glasbene instrumente izdelati iz lahko dostopnih materialov.

<http://www.ljudmila.org/stripcore/minimundus/pojocigrad/index.html>
http://www.kinosiska.si/sl/dogodki/drugo/2010-11-09/pojo_i_grad_kiosk/235/

MARTES BATHORI: UTOPIA PORCINA**sreda, 10. nov. 2010 ob 17.00, Galerija Kresija, Ljubljana**

Razstava francoškega avtorja Martesa Bathorija je nekaksno nadaljevanje znamenite Zivalske farme Georgea Orwella in govori o tem, kako prasici leta 2017 prevzamejo oblast nad svetom. Kako castijo heroje svojega zgodovinskega upora, kakna je njihova umetniška produkcija, kakna kulinarica ponudba si do srede, 10. nov. 2010 lahko se ogledate v galeriji Kresija.

Vsi, ki bi radi vedeli vec o tem zgodovinskem fenomenu, ste vabljeni v sredo, 10. nov. 2010 ob 17. uri na vodstvo dr. Skavcenka, dopisnega kolega Martesa Bathorija.

Utrinke iz razstave si lahko ogledate na:
http://www.stripburger.org/18/utopia_porcina.htm
<http://www.dnevnik.si/video/6107>

07.11.2010

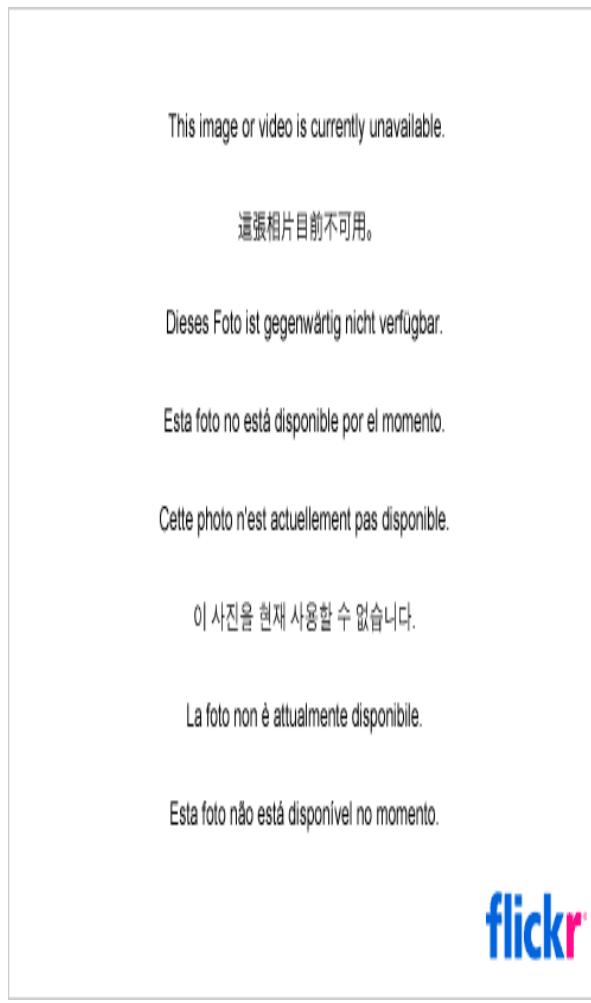
October 26, 2010**Hidden Hinko**

Hinko Smrekar, illus. for Krpanova kobila by Ivan Cankar, 1907

Hinko Smrekar (1883 - 1942) was a Slovenian painter, illustrator, print-maker, and caricaturist. I stumbled on his work while digging for hours in the [Digital Library of Slovenia](#). Most of the works in this post illustrate the books of [Ivan Cankar](#). According to his wikipedia entry, Cankar is compared to Kafka and Joyce and regarded as the greatest Slovene writer. (Just this once, I'll admit I hadn't heard of a writer. Two books in English are in print: *Martin Kacur* -- "a ruthless analysis and self-analysis of the failure of an abstract idealist" and *Mirror of Reality and Dreams*.)

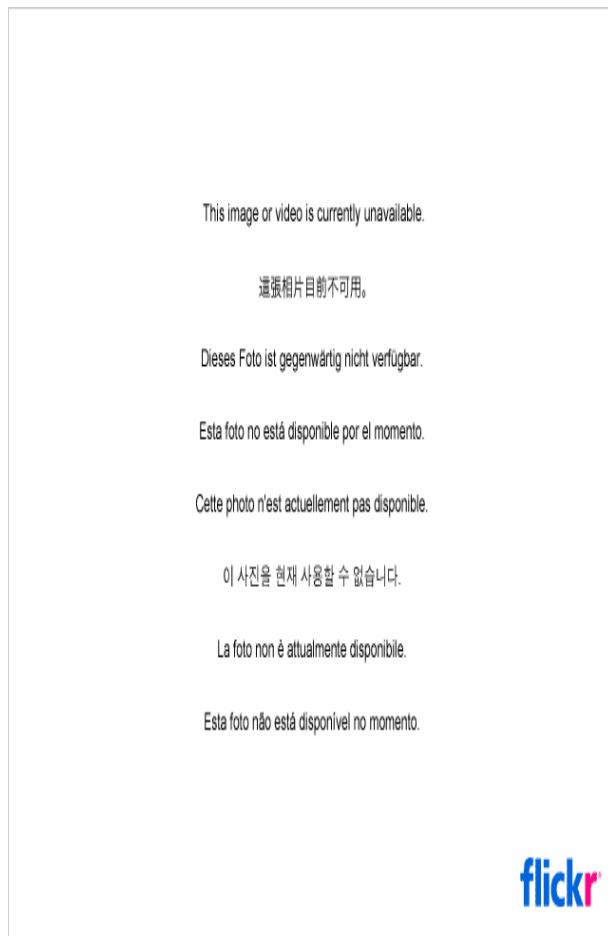
Unfortunately these files are not very large, and I had no luck finding additional images from some of the books (would love to see more of "Gospo Judit" or "Pravljica" [fairy tale]). As always, I'm hoping someone will find this post and get in touch.

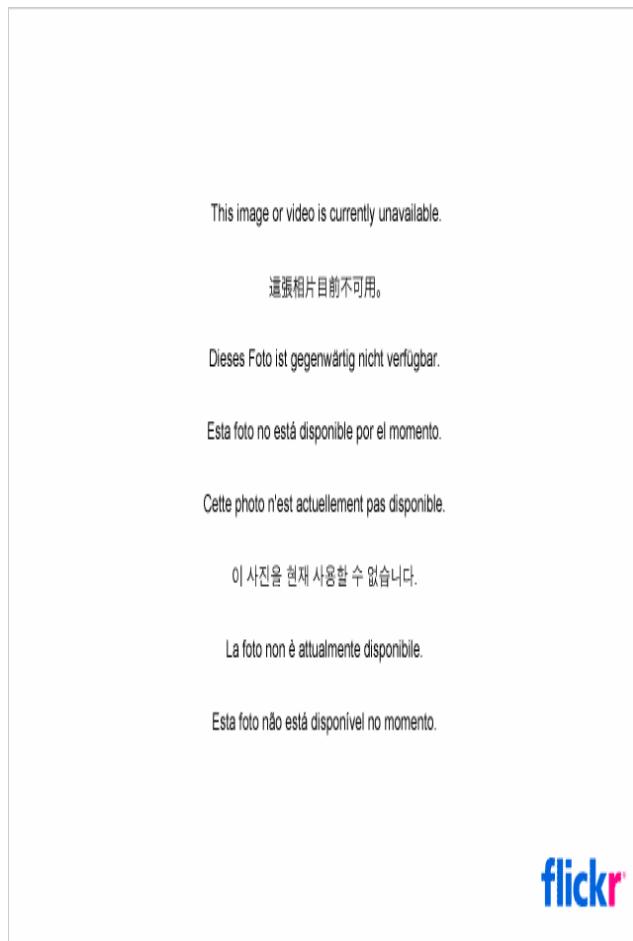
Hinko Smrekar, illus. for Milan in Milena by Ivan Cankar, 1913

Hinko Smrekar, illus. for Krpanova kobila by Ivan Cankar, 1907

Hinko Smrekar, illus. for Milan in Milena by Ivan Cankar, 1913

Hinko Smrekar, illus. for Krpanova kobia by Ivan Cankar, 1907

This image or video is currently unavailable.

這張相片目前不可用。

Dieses Foto ist gegenwärtig nicht verfügbar.

Esta foto no está disponible por el momento.

Cette photo n'est actuellement pas disponible.

이 사진을 현재 사용할 수 없습니다.

La foto non è attualmente disponibile.

Esta foto não está disponível no momento.

flickr

Hinko Smrekar, Pravljica, 1909

This image or video is currently unavailable.

這張相片目前不可用。

Dieses Foto ist gegenwärtig nicht verfügbar.

Esta foto no está disponible por el momento.

Cette photo n'est actuellement pas disponible.

이 사진을 현재 사용할 수 없습니다.

La foto non è attualmente disponibile.

Esta foto não está disponível no momento.

flickr

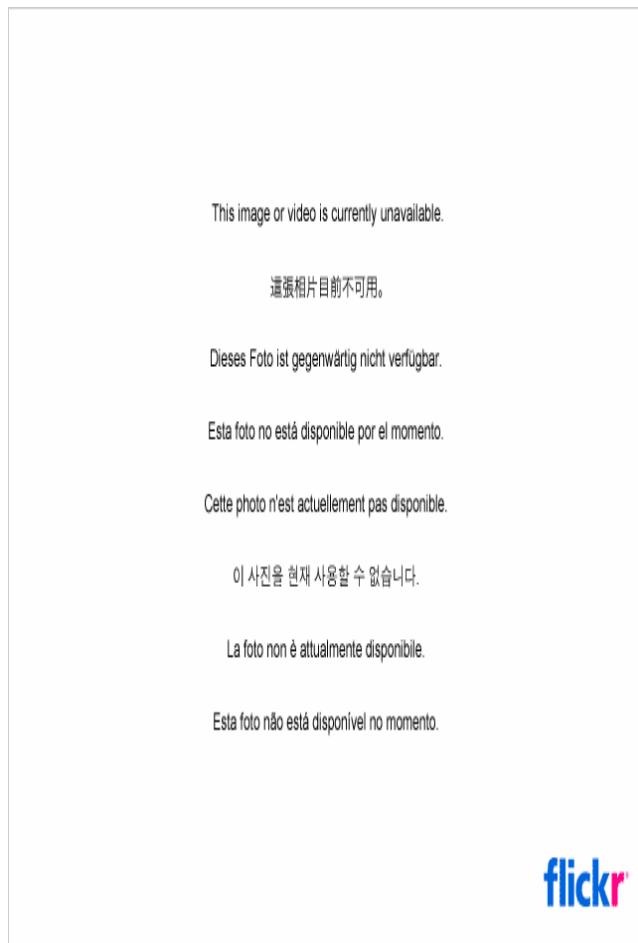
Hinko Smrekar, illus. for Gospo Judit

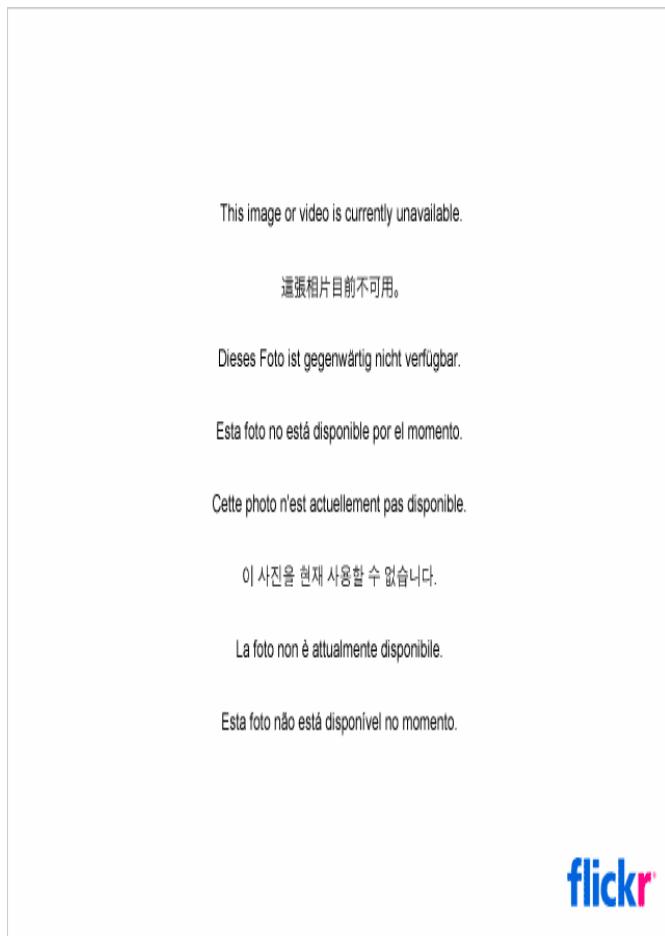
Hinko Smrekar, Osnutek ilustracije za "Cankarjevo knjigo", neobjavljeno

Hinko Smrekar, Neobjavljeni osnutek ilustracije

Hinko Smrekar, Ovitek zvezka DS, 1914

This image or video is currently unavailable.

這張相片目前不可用。

Dieses Foto ist gegenwärtig nicht verfügbar.

Esta foto no está disponible por el momento.

Cette photo n'est actuellement pas disponible.

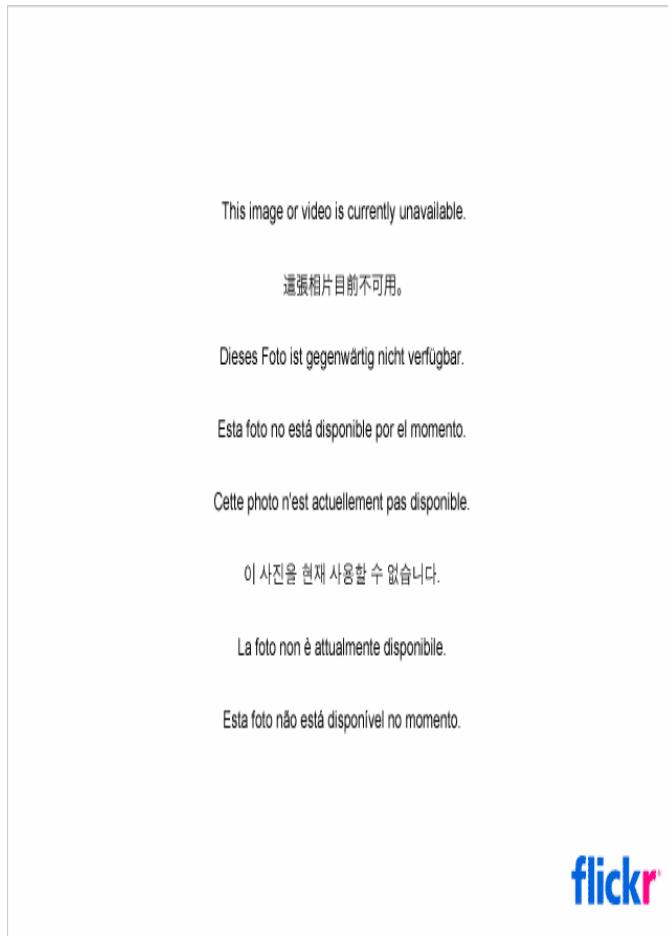
이 사진을 현재 사용할 수 없습니다.

La foto non è attualmente disponibile.

Esta foto não está disponível no momento.

flickr

Hinko Smrekar, illus. for Milan in Milena by Ivan Cankar, 1913

Hinko Smrekar, illus. for Krpanova kobia by Ivan Cankar, 1907

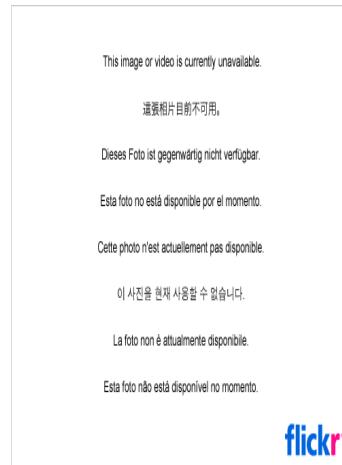
Hinko Smrekar, illus. for Krpanova kobia by Ivan Cankar, 1907

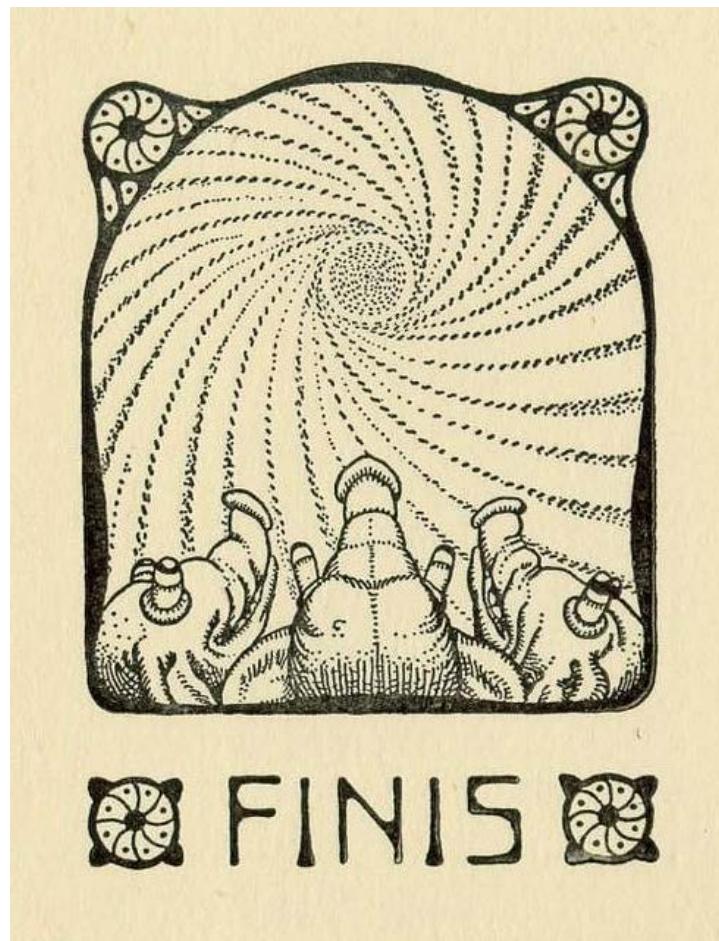
Hinko Smrekar, illus. for Krpanova kobia by Ivan Cankar, 1907

Hinko Smrekar, Ivan Cankar as Don Quixote

Hinko Smrekar, Zavist (Sedam smrtnih grehova), 1927
This one is a tease. It must be part of a series (Seven Deadly Sins). More please.

Hinko Smrekar, illus. for Krpanova klobila by Ivan Cankar, 1907

[Previously](#)

Forgotten Illustrator: France Podrekar
 The Animals are in Cages
 Lilliput Lyrics

Posted by Will at 10/26/2010 11:46:00 PM Labels: Forgotten Illustrators, Hinko Smrekar, illustration, Republic of Slovenia
[Vir:](http://ajourneyroundmyskull.blogspot.com/2010/10/hidden-hinko.html) <http://ajourneyroundmyskull.blogspot.com/2010/10/hidden-hinko.html>

07.11.2010

Na današnji dan

7. november 2010 ob 00:00
 Ljubljana - MMC RTV SLO

1874 je bil v časniku Harper's Weekly objavljen strip Thomasa Nasta, na katerem je bil prikazan tudi slon, ki je postal simbol Ameriške republikanske stranke.

Vir: <http://www.rtvslo.si/kultura/na-danasnji-dan/7-november-rojstvo-alberta-camusa-in-slovo-steva-mcqueena/140352>

07.11.2010

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

06.11.2010

Večer - Datum: **3.11.2010** - Stran: **REPORTAŽE, LJUDJE**

Strip izpraskaš iz sebe Po edinem slovenskem festivalu stripa

Prav presenečen je bil, kdor je nazadnje obiskal celjski Stari grad. Na festivalu stripa, imenovanem Strip fest, so se poleg odraslih sprejali tudi najmlajši. Komajda so dobro shodili, že so v rokah nosili barvice in se navduševali nad stripovskimi junaki. Če so še pred tremi desetletji stripi veljali za nezaželene in bi starši naredili vse, samo da bi njihovi otroci raje kot po njih posegali po knjigah, se je vloga stripa v teh letih spremenila. Danes mame svojim otrokom kar same kupujejo stripe, da bi jih le navdušile za branje in odvrijele od računalnikov. Strip namreč pomeni odličen prehod od risank k branju. Zgodba v slikah, ki jo sestavlja zaporedje sličic, dopolnjuje pa jo besedilo v oblačkih, tako spet navdušuje staro in mlado.

Da bi populariziral strip in ga približal vsem skupinam brašev, je **Vojko Volavšek** že pred štirimi leti v Celju začel pripravljati festival slovenskega stripa. Ta je še vedno edini v državi. Letos prvič so različna prizorišča združili na enotno lokacijo Starega gradu in povabili najbolj znane slovenske risarje stripov. Pravo vznemirjenje je najbolj zagretim zbiralcem pomenil bazar, kjer se zgodijo vse najpomembnejše menjave izdaj stripov.

Predragoceni za branje

Ko sem se takole odpravljala na grad, sem se v mislih poigravala z dogodivščinami Iisjaka Zvitorepca, želvaka Trdonje in volka Lakotnika, ki jih je pred 60 leti ustvaril danes legenda slovenskega stripa Miki Muster. Učinek junakov iz njegove serije stripov pri nas lahko primerjamo z junaki svetovnih formatov miška Mikija ali racmana Jakea Walta Disneyja. Čeprav so nameravali ljubiteljem stripa omogočiti srečanje z Mustrom, so se moralni temu odpovedani, saj je Mustrova žena zbolela in je ta zato ostal doma, so pa bili toliko bolj živi na gradu njegovi junaki. Ti bodo kmalu doživeli ponatis v enajstih knjigah, ki bodo prava poslastica za zbiratelje. **Aleksander Buh**, lastnik edine specializirane trgovine s stripi v državi, je tudi sam straten zbiratelj stripov, ki jih v šali primerja kar z orgazmom. "Nekateri zbiratelji stripov sploh ne berejo, ker so jim preveč dragoceni, drugi pa kupijo enega v več izvodih, da lahko enega berejo, drugega hranijo," nam pojasnjuje Buh, medtem ko znana slovenska risarja **Bernard Kolle** in **Tomaž Lavrič** ustvarjata strip, ki ga bodo kasneje uvrstili na humanitarno avkcijo originalnih ilustracij vseh gostov Strip festa. Oba avtorja rišeta tudi za francoski trg, kar je velik uspeh, saj ima strip med Francozi dolgo tradicijo in temu primerno je tudi zanimanje zanj. "Strip je nekaj, kar enostavno moraš praskati iz sebe," je prepričan Lavrič, ki ustvarjanje stripa primerja s filmom in poudarja, da je risanje samo zadnja faza. Priznati je treba, da gre mojstru bistveno bolje od rok risanje stripov kot odgovarjanje na vprašanja.

Najprej svinčnik, potem tuš

Povprečen ljubitelj stripa je star 30 let ali več in je relativno dobro situiran, saj zna biti kupovanje stripov relativno drag šport. "Imeti mora dosti prostora in dovolj strpno ženo, ki dovoli nalaganje stripov na kup. En višek nikoli ne škodi," pa je nekoliko v šali pripomnil predsednik društva ljubiteljev stripov Stripoholic **Darko Tomič**. **Matjaž Bertoncelj** se ne spomni, zakaj se je zastrupil s stripi, a še preden se je dobro zavedal, jih je risal z barvicami in svinčniki, ki jih je kasneje zamenjal tuš. Na festivalu je za obiskovalce pripravil stripovske delavnice, sicer pa dosti ustvarja tudi za otroške revije. In ravno otrokom je izražanje s slikami in zgodbicami še posebno bližu. Obiskovalci festivala so se lahko sprehodili med najboljšimi deli, ki so jih narisali učenci 30 slovenskih šol v okviru drugega vseslovenskega stripovskega natečaja. Ob tej priložnosti so pripravili okroglo mizo skupaj s psihologinjami in mediatorji na temo Kje sem jaz?, kar je bila sicer tudi tema natečaja, s tem pa so žeeli opozoriti tudi na aktualno družbeno problematiko.

Metka Pirc

Vir: <http://web.vecer.com/portali/vecer/v1/default.asp?kaj=3&id=2010110305589436>

04.11.2010

Strip junak i srpski dječak: Zagor spašava Srbe od Šiptara!

03. 11. 2010. • 10:25 S. B.

Zagor spašava Srbe / 24sata.info

24SI - Srbi sa Kosova dobili su snažnu podršku, jer u pomoć im je pritekao Zagor Te-nej! U specijalnoj epizodi stripa o junaku iz Darkvuda, koji se u aprilu pojavit će u Beogradu u ograničenom tiražu od desetak primjeraka, heroj u čijim avanturama su generacije i

generacije pomaže dječaku Danilu da spasi Pećku patrijaršiju!

Roman pod naslovom "Spasonosna poruka", a do koje je došao srpski list "Danas", djelo je dvojice nepoznatih autora koji su potpisani pseudonimima. Radnja počinje u rano proljeće 2010. u Beogradu. Dječak Danilo u školskom dvorištu zatiče starca sa šajkačom i kokardom, koji mu otkriva: "Šiptari će za sedam dana napasti Pećku patrijaršiju. Podaci su tačni, pripremaju se, a niko mi ne vjeruje. Trebalo bi javiti tamo".

"Evo, ja ču. Ja smijem i mogu. Javite mami i tati da sam ja ovo morao da uradim", odlučuje Danilo, koji zatim stiže na Kosovo i dok iz šume posmatra patrolu KFOR-a, susreće se sa Zagorom.

"Ja sam uvjek tamo gdje je nepravda i borba za slobodu. Pozvali su me neki moji prijatelji Srbi da im pomognem u borbi...", objašnjava Zagor Danilu.

Njih dvojica kreću u akciju spašavanja manastira, tokom koje Zagor razbija Albance koji nose bijele kečiće, uniforme i znake albanske zastave. Duh sa sjekirom sa Danilom u pečini minira oružje koje su Albanci sakrili za napad na Pećku patrijaršiju. Dječak uspijeva da stigne u Patrijaršiju, gdje saopštava igumaniju da se sprema napad.

Na koricama stripa nalazi se crtež Zagora i dječaka sa srpskom zastavom, vinjeta "rođendanski specijal" i datum 4. april 2010. Epizoda se zove "Zagor i Danilo" i strip je, kako saznaće "Danas", poklon dječaku Danilu, koji je veliki fan "Duha sa sjekirom".

Autori originalnog stripa "Zagor2" su scenarista Sergio Bonelli i crtač Galian Ferri. Nastao je 1961. godine u Italiji. Zagor Te-nej na jeziku Algonkin Indijanaca znači "duh sa sjekirom". Radnja stripa se dešava u izmišljenoj darkvudskoj šumi, a njegov pomoćnik u borbi protiv nepravde je simpatični debeli Meksikanac Čiko.

Vir: <http://www.24sata.info/zabava/zanimljivosti/47417-Strip-junak-srpski-djecak-Zagor-spasava-Srbe-Siptara.html>

03.11.2010

Liffe 2010

Celovečerni risani film

TECHNOTISE - EDIT IN JAZ

država, letnica

Srbija, 2009

sekcija

panorama svetovnega filma

jezik

srboščina

podnapisi

slovenščina

režija

Aleksa Gajić

trajanje filma

98 min

scenarij

Aleksa Gajić

glasba

Boris Furduj, Bob Štrumberger, Slobodan Štrumberger

igrajo

glasovi: Sanda Knežević (Edit), Nikola Đuričko (Bojan), Srđan Todorović (Herb), Jelisaveta-Seka Sablić (Keva), Marija Karan (Broni), Boris Milivojević (Jovan Vu), Petar Kralj (Deda), Nebojša Glogovac (Edi)

festivali, nagrade (izbor)

Banja Luka 2009

Spored predstav:

13.11.2010 - 18:00

Kolosej Maribor

16.11.2010 - 22:00

Linhartova dvorana

18.11.2010 - 19:30

Kinoklub Vič

20.11.2010 - 21:45

Kino Šiška

Vsebina:

Po nekaj letih dela za francosko stripovsko založbo in več kot tristotih ustvarjenih risbah se je Alekса Gajić odločil animirati svoje like. Nastal je prvi srbski futuristični film – domišljija animacija za odrasle.

Piše se leto 2074. Edit je povsem navadno dekle, ki živi in študira v Beogradu. Prostovoljno dela v raziskovalnem centru, kjer skrbi za Abela, avtističnega matematičnega genja. Ta po odkritju formule, ki združuje vse energije na Zemlji, preneha komunicirati s svetom okoli sebe. Da bi zaradi težav v šoli povečala svoje intelektualne sposobnosti, si Edit vgradi čip sumljivega izvora. Ko po spletu okoličin zagleda shemo skrivnostne formule, se njen čip začne zavedati samega sebe in se najprej duševno, potem pa še fizično razvijati v Editino vzporedno osebnost: Edija.

»Sam naredim postavitev prizora (risbe, ozadje likov v nekaj grobih potezah, določitev časa). Nato zadeve prevzamejo drugi in animirajo, barvajo, slikajo ozadje, napravijo trodimenzionalne elemente, t. i. lipsing, premikanje ust v vektorskem programu, ter spojijo vse skupaj, kar je na koncu montirano v film.« (Alekса Gajić)

Vir + video: <http://www.liffe.si/program/opisi-filmov/?id=1343>

03.11.2010

Pozdravi iz Striponije tudi praškemu KomiksFESTu!

Na mednarodnem stripovskem festivalu z danes odprto razstavo sodeluje tudi slovenska revija Stripburger
2. november 2010 ob 18:02
Praga - MMC RTV SLO/STA

Slovenska stripovska revija Stripburger z razstavo Pozdravi iz Striponije sodeluje na 5. mednarodnem festivalu stripa KomiksFEST! v Pragi.

V času praškega festivala, ki bo potekal do 6. novembra, bodo člani uredništva **Stripburgerja** in **Matej Stupica**, eden izmed avtorjev, obiskovalce z vodenji po razstavi seznanjali tudi z drugimi dejavnostmi revije Stripburger. Na **KomiksFESTU!** si je mogoče ogledati razstave domačih in tujih ustvarjalcev ter predstave in filme, temelječe na stripu. Poleg del številnih čeških stripovskih ustvarjalcev bo poudarek na novi nemški stripovski produkciji avtoric in avtorjev, kot so **Anke Feuchtenberger, Henning Wagenbreth, Isabel Kreitz, Jens Harder, Line Hoven, Mawil, Reinhard Kleist, Sascha Hommer in Ulf K.**

Striponija – domovina vseh stripaljev sveta

Stripburgerjeva razstava *Pozdravi iz Striponije* je bila prvič postavljena oktobra 2009 v Slovenskem etnografskem muzeju, gostovala pa je tudi v Bologni, na Portugalskem in v Helsinkih. Pozdravi iz Striponije oziroma Greetings from Cartoonia je mednarodni stripovski projekt pod vodstvom stripovske revije Stripburger.

Avtorji so Striponijo, "domovino vseh stripaljev tega sveta in stripa sploh", ustvarili, ker je strip že od nekdaj marginaliziran, v določenih obdobjih in družbenih ustrejih je bil celo prepovedan. Projektu se je pridružilo šest evropskih stripovskih združenj: **Dongery** (Oslo, Norveška), **Chili Com Carne** (Lisbona, Portugalska), **Fundacja Transmisja** (Poznan, Poljska), **The Finnish Comics Society** (Helsinki, Finska), **Hardcomics** (Bukarešta, Romunija) in Vivacomix (Pordenone, Italija) in **MGLC**.

Zgodbe Striponije so navdihnili predmeti in druge posebnosti obravnavanih držav: arhitektura, ljudska obrt, arheologija, kulinarika, avtomobilizem, endemične živalske vrste in lastne izkušnje. Zgodbe so avtorji mestoma začnili s humorjem, fantazijskimi interpretacijami in s tem presegli nacionalne stereotipe in kulturne razlike. V živahnem medkulturnem dialogu so sodelovali slovenski avtorji: **Kaja Avberšek, Jakob Klemenčič, Marko Kociper, Matej Lavrenčič, Gašper Rus in Matej Stupica**.

Revija Stripburger, v kateri je svoje izdelke doslej predstavilo stotine avtorjev iz skoraj vseh dežel Evrope, je letos septembra zaznamovala 18. obletnico obstoja z mednarodno razstavo Pod zemljo in nad oblaki v galeriji Vžigalica ter drugimi dogodki pod gesлом Stripburgerjevih 18 svinjsko dobrih.

Hendikep v ameriškem superherojskem stripu

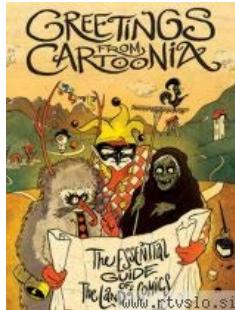
Festival neodvisnega stripa KomiksFEST!, ki letos vstopa v svoje peto leto, se v Pragi odvija od 30. oktobra do 6. novembra. Glavno vodilo festivala je predstaviti strip širši javnosti kot mlad, dinamičen medij, v katerem so vizualne zgodbe omejene zgolj z avtorjevo domišljijo. Festival bo letos postregel tudi s premiero predstave Pixy, ki je nastala po istoimenskem stripu **Maxa Anderssona**, prevedenem tudi v slovenščino.

Med zanimivejšimi dogodki sta tudi predavanje **Joseja Alaniza** o hendikepu v ameriškem superherojskem stripu in pogovor z Lucie Lomovo o stripovskem scenariju. Med drugim bo na KomiksFESTU! razstavljal tudi Ukrajinec **Igor Braranko**, Francoz **Emmanuel Guibert**, španske stripalje pa bo zastopal **Miguel Gallardo**.

B. Ti.

Festival neodvisnega stripa KomiksFEST!, ki letos vstopa v svoje peto leto, skuša predstaviti strip širši javnosti kot mlad, dinamičen medij, v katerem so vizualne zgodbe omejene zgolj z avtorjevo domišljijo. Foto: KomiksFEST!

Zgodbe Striponije so navdihnilni predmeti in druge posebnosti obravnavanih držav: arhitektura, ljudska obrt, arheologija, kulinarika, avtomobilizem, endemične živalske vrste in lastne izkušnje. Zgodbe so avtorji mestoma začinili s humorjem, fantazijskimi interpretacijami in s tem presegli nacionalne stereotipe in kulturne razlike. Foto: Stripburger

Na letošnjem KomiksFESTu!si je mogoče ogledati razstave domačih in tujih ustvarjalcev ter predstave in filme, temelječe na stripu. Poleg del številnih čeških stripovskih ustvarjalcev je poudarek na novi nemški stripovski produkciji. Foto: KomiksFEST!

Vir: <http://www.rtvslo.si/kultura/drugo/pozdravi-iz-striponije-tudi-praskemu-komiksfestu/242998>

[Predstavitev](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)